

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 39, Decembrie 2024

Dragi români de pretutindeni,

În aceste momente de sărbătoare, vă transmitem cele mai calde urări de sănătate, liniște și împlinire!

Vă dorim să îi aveți pe cei dragi aproape, iar noul an să vină cu proiecte realizabile, care să mențină legătura cu România și cu valorile noastre naționale!

Sărbători binecuvântate!

Cu cele mai alese gânduri,
Cristina-Lavinia Arnăutu
Director cu atribuții de secretar de stat

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

† TIMOTEI

Prin harul lui Dumnezeu, Episcop al Spaniei și Portugaliei

Cuvânt pastoral la Nașterea Domnului 2024

Către tot clerul, cinul monahal și dreptcredinciosul popor din Episcopia Ortodoxă Română a Spaniei și Portugaliei,

Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, iar din parte-mi arhierești binecuvântări!

„Cuvântul lui Dumnezeu, care locuiește în om, S-a făcut Fiul Omului ca să-L obișnuiască pe om să-L primească pe Dumnezeu și ca să-L obișnuiască pe Dumnezeu să locuiască în om, după cum l-a plăcut Tatălui.”

Preacucernici și preacuvioși părinți,
Preacuvioase maici, lubiți credincioși,

pag. 3-4

Farmecul sărbătorilor în familie: "Căldura care nu se pierde niciodată"

Într-o lume în care timpul se scurge tot mai repede, sărbătorile de iarnă rămân acel moment magic care aduce familia împreună, unind generații și împletind amintiri. Fie că este vorba despre masa pregătită cu grijă, colindele cântate în surdină sau râsetele copiilor...

pag. 2

Despre colinde și colindători

În folclorul popular există o zicere cu o profundă notă de tristețe: „*Cel ce n-are de Ajun un colind în casa sa, e un om sărac.*” Zicerea poate avea însă multe și diverse nuanțe. Adică la fel de sărac este și cel care nu are casă la care să poposească ceata de colindători. Sărac este și cel care are un acoperiș deasupra capului dar se află în imposibilitatea de a-și face lui însuși un dar de Crăciun, darămite să se mai poată gândi la colindători.

Valeru Ciurea. pag. 7-8

Mănăstirea rupestră de la Șinca Veche Monument unic în Transilvania

În Țara Făgărașului există așezări monastice ortodoxe încă din cele mai vechi timpuri. Viața monahală transilvăneană a luat naștere în apropierea satelor, ca mici așezări sihăstrești, alcătuite în general din bisericuță și chilii.

Aproape de satul Șinca Veche din Țara Făgărașului a fost întemeiată o astfel de sihăstrie...

Tanța Tănăsescu, pag. 15

Ionuț Țene

pag. 10

Cultura română un nou "pământ al făgăduinței"

Prin revoluția culturală românească "acolo" va deveni "aici" și "acum". Asistăm la o schimbare a paradigmei culturale românești. În cultură suntem acasă, filocalic am putea spune, oriunde trăim, iar literatura română nu mai are granițe teritoriale. Cu adevărat Nichita Stănescu a fost profetic când a spus: "*Limba română este patria mea*".

Pentru românii de pretutindeni în noua revoluție a devenirii spirituale cultura română este patria noastră a tuturor. Parafrazând același poet remarcabil și iubit putem spune: "*A trăi cultura română este o perpetuă duminică*". Cultura română trebuie să devină cel mai important festin al românilor, cea mai importantă sărbătoare promovată și sprijinită de instituțiile statului român. Cultura română în noua paradigmă social-culturală este viitorul și noul "pământ al făgăduinței", pentru toți românii inventivi și creativi. Cultura este viitorul...

editorial

Farmecul sărbătorilor în familie: "Căldura care nu se pierde niciodată"

Teodora Olteanu, Barcelona

Pentru mulți, familia este refugiul în care tradițiile se păstrează. Mirosul cozonacului proaspăt scos din cuptor, bradul împodobit cu globuri vechi și noi, dar și poveștile bunicilor, care aduc trecutul mai aproape, ne amintesc cât de prețioasă este această conexiune.

Sărbătorile nu înseamnă doar daruri, ci și timpul dăruit celor dragi, o resursă care nu se poate cumpăra.

În era digitală, poate fi ușor să uităm cât de valoroase sunt momentele petrecute împreună, departe de ecrane, în jurul mesei festive sau la o plimbare în zăpadă.

Ce poate fi mai frumos decât un Crăciun în care suntem cu adevărat prezenți – ascultând, povestind și construind amintiri care vor încălzi sufletul peste ani?

Pentru cei aflați departe de casă, sărbătorile în familie capătă o semnificație și mai profundă. Diaspora românească trăiește dorul de cei dragi, dar și speranța că, măcar pentru câteva zile, distanțele vor dispărea.

Orice telefon, orice mesaj sau apel video devine o punte către „acasă”. Sărbătorile înseamnă o întoarcere simbolică la rădăcini, chiar dacă fizic rămânem departe.

Deși mii de kilometri ne pot separa, inimile noastre rămân legate de glasul celor care ne așteaptă. Fiecare român plecat trăiește bucuria revederii și povara despărțirii, dar în suflet păstrează mereu imaginea bradului din casa părintească, mirosul sărmăluțelor și râsetele celor dragi. Sărbătorile ne aduc mai aproape, chiar și în gând, pentru că dorul de familie este, de fapt, cea mai sinceră formă de iubire.

Anul acesta, indiferent unde ne aflăm, sărbătorim cu gândul la cei care ne iubesc și ne așteaptă întotdeauna acasă.

„Departe, dar mereu aproape.”

Într-o lume în care timpul se scurge tot mai repede, sărbătorile de iarnă rămân acel moment magic care aduce familia împreună, unind generații și împletind amintiri. Fie că este vorba despre masa pregătită cu grijă, colindele cântate în surdină sau râsetele copiilor care își deschid cadourile, fiecare detaliu capătă o semnificație aparte atunci când este trăit în familie.

La Mulți Ani, 2025!

Redacția "Români în Andalucia"
**Urează un An Nou Fericit Tuturor
Românilor de Pretutindeni!**

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati

Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia

Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, 04700, Spania

Email: asociacionromanati@gmail.com

www.romaniinandalucia.com

facebook.com/romaniinandalucia

Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu

Redactor Șef Adjunct: Cristian Ghica

Redactori: Andra Fornea, Teodora Olteanu,

Titi Sultan, Violeta Andrei Stoicescu, Sorin Bălășcău

Colaboratori: Camelia Potârniche, Dan Toma Dulciu, Ionuț

Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu,

Andreea Constantinescu, Tanța Tănăsescu, Dana Oprica

Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Această publicație a fost tipărită cu sprijinul

Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

www.drp.gov.ro

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

FILIALA OCCIDENT

† TIMOTEI

Prin harul lui Dumnezeu, Episcop al Spaniei și Portugaliei

Cuvânt pastoral la Nașterea Domnului 2024

Către tot clerul, cinul monahal și dreptcredinciosul
popor din Episcopia Ortodoxă Română a Spaniei și
Portugaliei,

**Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru,
iar din parte-mi arhiereshi binecuvântări!**

„Cuvântul lui Dumnezeu, care locuiește în om, S-a făcut Fiul Omului ca să-l obișnuiască pe om să-L primească pe Dumnezeu și ca să-L obișnuiască pe Dumnezeu să locuiască în om, după cum l-a plăcut Tatălui.”

**Preacucernici și preacuvioși părinți,
Preacuvioase maici,
Iubiți credincioși,**

Cu vrerea bunului Dumnezeu prăznuim și în acest an nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care, om făcându-Se asemenea nouă, a venit ca, prin lucrarea Sa mântuitoare, să unească cerul cu pământul și să restabilească comuniunea dintre om și Dumnezeu. Acest fapt ni-l dezvăluie Sfânta Scriptură, dar îl descoperim și în cântările acestui Praznic luminat. Toată creația se bucură, dănuiește și se veselește la Nașterea Mântuitorului, îngerii îi aduc cântare de proslăvire, păstorii l se închină și se veselesc, magii îi aduc daruri, iar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Cea pururea Fecioară, contemplă și trăiește slăvita taină a facerii lui Dumnezeu om. **„Dănuiesc îngerii toți în ceruri și se bucură oamenii, și toată făptura saltă pentru Domnul Mântuitorul, Cel ce S-a născut în Betleem”,** zice una dintre stihirile Praznicului.

Ne bucurăm datorită faptului că toată înșelăciunea idolească a încetat, dar mai ales pentru că **„Hristos împărătește în veci”**. Verbul împărătește, de aici, este un prezent continuu. Deși omul, căzut în păcat, s-a îndepărtat de la adevăr și a căzut în idolatrie, iar unele neamuri nici în ziua de azi nu l-au primit pe Hristos, totuși nu înseamnă că Mântuitorul nostru nu este împărat peste toată făptura, sau că ar fi existat un timp în care Hristos nu a împărățit.

Hristos împărătește în veci și, așa cum un om asemenea nouă, Maica Domnului i S-a făcut sălaș și tron dumnezeiesc, prin voia lui Dumnezeu și prin smerita ei ascultare, la fel Hristos voiește să împărătească în noi dorind

să ne facă tronuri în care să se așeze și să se odihnească. **„De câte ori ne spovedim și ne împărtășim cu Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, nu numai că-L vedem în chipul potrivit puterii noastre de percepție, ci, mai mult ca orice pe lumea aceasta, El, Iisus Domnul, își face din ființa noastră tron împărătesc!”**, spune atât de frumos Înaltpreasfințitul părinte Arhiepiscop, Calinic Argatu.

Domnul nostru Iisus Hristos a venit să le unească pe cele de sus cu cele de jos, cum reiese dintr-o altă cântare a Praznicului Nașterii lui Hristos: **„Cerul și pământul astăzi s-au împreunat, născându-Se Hristos. Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit și omul la ceruri s-a suit”**. El, făcându-Se om, dar rămânând Dumnezeu, în Sine l-a unit pe om cu Dumnezeu. Omul a fost creat pentru a se bucura de prezența lui Dumnezeu și de tot ceea ce Domnul îi poate dăruia, și, cum Dumnezeu nostru este unul foarte generos, ni Se dăruiește pe Sine însuși, nu o singură dată, ci continuu, invitându-ne neîncetat să cinăm împreună cu El, să mâncăm la masa lui

cea dumnezeiască și să ne înfructăm din ceea ce El ne oferă mai bun, Trupul și Sângele lui Cel Sfânt. Rămânând statorniciți în El și El rămâne statornic în noi, vindecându-ne de șovăială și necredință. Numai cu ajutorul Lui și căutând comuniunea cu El, de fapt, putem rămâne în comuniune cu semenii noștri aducând roada cea bună, cum ne spune Sfânta Scriptură: **„Rămâneți în Mine și Eu în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine”**. Cunoscând acestea ar trebui să ne restabilim prioritățile, punându-L pe primul loc pe Hristos și comuniunea cu El, nicidecum lumea în mijlocul căreia trăim; Domnul este peste lume, iar nu lumea peste Dumnezeu.

Sfântul Teofan Zăvorâtul, în răspunsul la o scrisoare primită de la un credincios, spune următoarele: **„Îmi scrieți: Dumnezeu l-a creat pe om pentru societate. Corecți această idee: omul este creat pentru comuniunea cu Dumnezeu, în aceasta constă principala sa**

menire. De aceea, când omul a căzut de la Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut a binevoit să Se coboare pe pământ, pentru ca să-I unească din nou pe om cu Dumnezeu. Într-atât de importantă și necesară este această comuniune cu Dumnezeu! Dar, întrucât ca să intre în această comuniune și să se întărească în ea, omul trebuie să trăiască o scurtă vreme pe pământ și, deoarece a trăi singur aici îi este greu, îi este dată pentru un timp atracția către societate, dar nu ca o înclinație principală, ci ca una secundară, pe lângă alte înclinații lumești."

Dragii mei,

Persoanele Sfintei Treimi trăiesc într-o comuniune desăvârșită și veșnică de iubire smerită, jertfelnică și milostivă, precum și în ascultare necondiționată, izvorâtă din aceeași iubire. În icoana Sfintei Treimi pictată de către Sfântul Cuviosul Andrei Rubliov acest adevăr este foarte bine exprimat. Cei trei îngeri din icoană simbolizează cele trei persoane ale Sfintei Treimi. Aceștia stau așezați la o singură masă, semn al comuniunii și al unității dintre ei. Îngerul din centrul icoanei este Mântuitorul nostru Iisus Hristos. El binecuvântează potirul având în spate pictat un copac, care este simbol al vieții, dar și al pomului cunoștinței binelui și răului, din care ar fi fost făcută Crucea răstignirii, deci este și simbol al jertfei. Îngerul din stânga Mântuitorului, care îl reprezintă pe Sfântul Duh, are în spate pictat un munte, simbol al urcușului duhovnicesc. Cei doi îngeri, reprezentându-i pe Fiul și pe Sfântul Duh, au un singur umăr acoperit față de cel din dreapta, care îl simbolizează pe Dumnezeu Tatăl, care are amândoi umerii acoperiți. Aceste detalii ne arată faptul că atât Fiul cât și Duhul Sfânt, care în icoană privesc spre Dumnezeu

Tatăl, sunt brațele Tatălui cu care El lucrează în lume. Privind icoana observăm că în spatele îngerului care îl reprezintă pe Tatăl este pictată o casă. Aceasta simbolizează raiul, casa Tatălui în care sunt multe locașuri, unde prin împreună lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, sunt primiți în comuniune toți acei care cred în Dumnezeu și îl lasă pe Domnul, ca la rândul Său, să-și facă locaș în inimile lor.

Dragi credincioși,

Sfântul Teofan Zăvorâtul spune: **„Comuniunea cu Dumnezeu se înfăptuiește doar cu harul Duhului Sfânt. Acesta este Cel care pregătește înlăuntrul nostru locașul Sfintei Treimi”**. Prin faptul că noi îl chemăm pe Dumnezeu „Tată” ne recunoaștem apartenența cerească și mărturisim că adevărata noastră casă în care trebuie să trăim este casa Domnului, fiind fii adoptivi ai lui Dumnezeu, primind de la El, prin lucrarea Duhului Sfânt, duh de înfiere, cum ne învață Sfântul Apostol Pavel care zice: **„că n-ați primit iarăși un duh al robiei, spre temere, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Avva! Părinte!”**. Ca fii suntem locuiți de Duhul Sfânt, intrăm într-o relație intimă de comuniune în iubire cu toate persoanele Sfintei Treimi.

Iubiți credincioși,

Sfântul Siluan Athonitul spunea: **„Duhul Sfânt este iubire și această iubire se revarsă în toate sufletele sfinte care sunt la Dumnezeu și același Duh Sfânt este pe pământ în sufletele celor care iubesc pe Dumnezeu”**. Cât de frumos exprimă Sfântul, în cuvinte simple, comuniunea existentă între Dumnezeu și între sfinții care s-au desăvârșit în credință și care se află în ceruri, și

între oamenii iubitori de Dumnezeu, care încă trăiesc pe pământ. Sfântul Dumitru Stăniloae explică acest lucru și mai profund: **„Iubirea, pornită de la Tatăl spre Fiul prin Duhul și întoarsă iarăși spre Tatăl, prinde în cadrul ei și umanitatea”**.

Dragii mei,

Este bine să fim conștienți că toată lucrarea duhovnicească pe care o facem, păzirea poruncilor, postul, rugăciunea, lepădarea de sine, ar trebui să o facem din iubire de Dumnezeu și pentru a rămâne în El și El în noi. Niciuna din lucrările pe care le-am enumerat mai sus nu trebuie să fie un scop în sine, nici măcar **„rugăciunea neîncetată nu este scopul, ci scopul este comuniunea noastră cu Dumnezeu”**. De aceea trebuie să-L lăsăm pe Cuvântul lui Dumnezeu, făcut om asemenea nouă, să se sălășluiască în noi și să împărațască în noi, ca noi să ne obișnuim cu El și El cu noi, spre Slava lui Dumnezeu și a noastră mântuire. Amin.

Vă doresc tuturor un Praznic luminos, un An Nou binecuvântat, mântuire, multă sănătate, iar Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin!

La mulți ani!

Al vostru către Hristos Domnul rugător,
† Episcopul Timotei

Praznicul Nașterii
Domnului nostru Iisus Hristos,
Madrid
2024

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PREȚUTINDENI
Proiect finanțat de Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

DV LOGISTICA
ASOCIACIÓN NACIONAL SOLIMUNDO
CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA

"Leru-i Ler"

SEARĂ de COLINDE Povești de Crăciun

PLATFORMĂ CULTURALĂ
CULTURO
A ROMÂNILOR DE PREȚUTINDENI

f LIVE

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
R.C.E.S. InfoArt
FARA
ART JIU
radio 10
Revista Scorpion
TV SUFLETO ROMANESC
RO Stream
gate fly

21 Decembrie 2024, de la ora 14.00, Alcalá de Henares, Calle Rumania / 5

ALEXANDR A - TELEORMAN

A. CALDER N de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Alexandria est  situada en el sur de Rumania. A una altitud de 41 grados y tiene una superficie de 9,56 km , a una distancia aproximadamente de 80 Km de Bucarest. Es la capital del distrito de Teleorman.

Se ubica sobre unos asentamientos que datan de los siglos VIII – XI. Con los rigurosos datos expuestos queda perfectamente definida su propia identidad geográfica, a no ser que deseemos insistir en la acción obvia, transparentando, con probabilidad, inútilmente que nada tiene que ver ésta, con la del continente africano, o sea con la legendaria Alejandría, de Egipto.

Sumergirse por la interesante historia de Alexandria y su región Teleorman, nos llevar a por descubrir espacios naturales, que ofrece a los visitantes un **Oasis de biodiversidad**, que junto a sus monasterios entre los que se encuentra Turnu, construido en el Siglo XVII, es famoso por sus pinturas y por su impresionante arquitectura.

Alexandria por el distingo de su atractiva belleza deja de seducir con sus propios encantos, erigiéndose además, como una ciudad moderna, creada en torno a 1834, por el príncipe Alexandru Dimitrie Ghica, asumiendo de él nombre.

En 1837, sufrió un espantoso incendio que la dej  parcialmente destruida y, reconstruida, aup ndose de nuevo como tal ciudad en 1940, más, y pareciendo sufrir los devastadores efectos del destino, en forma de catástrofe natural, la ciudad sufrió de nuevo, esta vez bajo los efectos del terremoto que se produjo en la zona de influencia de Bucarest en el año 1977.

Todo lo cual coadyuvó para que su distribución estructural y urbanística s  casi nueva con tanto

tino que se tomó de ejemplo y modelo para otras ciudades que adoptaron ese tipo de construcción en la era comunista.

Enaltece e inspira el solo hecho de poder pasear por esas grandes avenidas profusas en árboles, combinadas además con parques y jardines que est n trazados con unos diseños muy particulares en los que destacan las estatuas que pueblan esos espacios, acompañando a monumentos realizados a la memoria de las revueltas de los campesinos de 1907, así como a los h eros de la primera guerra mundial, o al cantante folclórico Liviu Vasilica o a otros personajes ilustres como Alexandru Dimitrie Ghica y Alexandru Ioan Cuza, siendo realizadas estas últimas por el Escultor Ion Iordanescu, en el año 1914 .

Como punto de referencia arquitectónico, tiene la Catedral, construida entre los años 1869 a 1898, con estilo entre románico y bizantino; en su interior est n realizadas algunas de las maravillosas pinturas atribuidas a los dos más grandes pintores del arte rumano en esa especialidad: Stefan Lucian y Constantin Antachino.

En el momento de mi primera visita a la Catedral, observó que se estaba trabajando en la recuperación de esas obras, por un equipo de gente joven que por la impresión que me dieron de como llevaban a cabo sus trabajos parecían unos expertos, por la forma con la que trataban los componentes artísticos a recuperar.

Alexandria, en el mundo de la cultura y las artes de esa zona de Teleorman, tiene bastante que decir: ya qué cuenta con un museo Etnográfico, donde se recogen todas la referencias a sus antepasados, remontándose a la Prehistoria hasta nuestros días,

todo ello muy bien conservado y documentado y, a tales efectos, cuenta con un equipo de expertos con alta cualificación, entre las que se encuentra su antigua directora.

En el mismo edificio disponen de una sala polivalente muy bien acondicionada para realizar grandes exposiciones, como las que he tenido ocasión de visitar personalmente y que recomiendo hacerlo con más asiduidad a los habitantes de esta ciudad, al tratarse de un valioso y envidiable patrimonio cultural que deben conocer a fondo, el cual, de ninguna de las maneras deben descuidar.

Indagaciones sobre el pasado de algunos artistas importantes en la historia de la zona de Teleorman, obligar an a un trabajo mucho más exhaustivo y profundo que el que aquí acometemos, no obstante, no puedo sustraerme a mencionar siquiera de forma sucinta, a algunos artistas y escritores actuales nacidos en esta región, que ha sido los que han despertado en mí ese deseo de apostar por visitar esta maravillosa e interesante Ciudad.

Artista al que he tenido la oportunidad de conocer tanto en la diáspora como en la propia Región, Andrei Gabriel y Tudor Savanescu, de sus obras dir  que, aunque les falta cierto recorrido artístico, ya empieza a despuntar como uno de esos valores que han de ser tenidos en cuenta.

Por estas tierras existe un escultor, de nombre Marian Velescu, que con unas obras de carácter futurista, est  dando mucho que hablar por los circuitos Nacionales e Internacionales, por donde se mueve su arte y él mismo está llevando a cabo una un proyecto cultural y divulgativo bastante loable, que es conseguir que los artistas de la zona de Teleorman, puedan tener el reconocimiento que se merecen.

En fin, otro de los personajes bastante activos dentro de las cuestiones Artísticas de esta Ciudad, es Mihaela Mocanu, una emprendedora de actividades que pone siempre en sus proyectos el énfasis preciso de lo importante que es el Arte, sobre todos para los niños.

Existe una galería nueva llamada Pavel Temov, dirigida por Elisei Virgil, un hombre comprometido con todo lo que significa arte y cultura y sus clarísimos impulsos en las actividades que

sobresalen no cejan, con la irrefutable idea de poder mantener a flote dicho espíritu.

Esta ciudad también cuenta para ello con unos medios de prensa e información muy bien coordinados y dispuestos a colaborar en todo lo que sea necesario para que la cultura llegue a cuántas más gentes mejor, siendo en ocasiones los propios profesionales los que están encima, incluso erigidos en referentes cualificados, por su alta responsabilidad y compromiso con la cultura.

En clara simbiosis con todo lo expuesto, Alexandria cuenta con un potencial humano muy importante dentro de la literatura de esta nación, siendo claro exponente en la literatura el muy ilustre Anghel Demetrescu, que fue historiador, escritor y crítico literario, estando en su haber la escritura de novelas muy intensas e ilustrativas.

Como también lo hizo Marín Prada, que nació en el pueblo de Gumesti, estudiando en Bucarest en los años 1940. Centró su actividad literaria en la novela, siendo su primer título El caballo, escribiéndola en 1943, tras de la cual llegaron

otros títulos que les valieron el reconocimiento con la concesión de diversos premios, la última de las cuales fue retirada de la circulación literaria, pues en ella Marín Prada, no anduvo con tapujos a la hora de exacerbar su mordaz crítica sobre el sistema comunista. Su vida sentimental trascuri o habiéndola compartido con tres mujeres diferentes, y su muerte se produjo de una manera extraña.

Otro de los considerados interesante dentro del círculo de escritores, nacido en Teleorman, es Zaharia Stancu, con las mejores adjetivaciones al tom arsele como a un escritor completo, pues en el campo de la literatura lo abarcaba todo, desde la prosa, novela, poesía, siendo, además, todo un filósofo, que ejerció como periodista y como director del Teatro Nacional y Presidente de la Unión de Escritores.

Su primer libro fue de poesía (Poemas Simples), que se editó en 1927, premiado por los escritores rumanos; a continuación vinieron muchos más libros. En la actualidad he tenido la oportunidad de conocer a algunos de esos escritores, motivo

por el que no quiero desaprovechar la ocasión de traer también aquí a un excelente escritor ensayista, nacido en esta provincia: Stefan Mitroi, con el que me une muy buena amistad, pero independientemente de esto, yo no lo voy a descubrir como escritor, ya que toda Rumania sabe de él y lo que significa su aportación literaria para la cultura rumana contemporánea, con libros como Literatura para niños y jóvenes, Mala suerte, Detective, La Ca da del Cielo, La Biblia para Hormigas o El Agujero, títulos como los aquí apuntados le han hecho ganar reconocimientos tanto nacionales como internacionales. Su proyección como escritor le está llevando a los escenarios internacionales, por lo que la literatura rumana tiene en él un digno representante.

Y ya que estoy con los escritores, diré que tengo como conocido y amigo en España a un poeta llamado Marín Dumitrescu, también de procedencia de Teleorman que, como muchos otros, dan muestras de ese referente potencial que esta tierra tiene en esta diversidad, pero lo más sorprendente en él es que su dedicación literaria vino después de pasar cierto tiempo coqueteando con otras variantes artísticas.

Ahora, su afán está en su exclusivamente dedicado a la poesía, llegando a tener tal pasión por ella que, no hay un acto que se celebre en Madrid con referencia a la poesía rumana, que no esté enriquecida con su exquisita presencia.

Volviendo a los asuntos de Alexandria, tengo que remarcar, que esta ciudad y su comarca, dado la cercanía con Bucarest, tenía la esperanza de poderse convertir, en una de sus aéreas de influencia económica, a través de proyectos de desarrollo, relacionado con prestaciones de servicios, pero una vez más la mano negra en cuanto la ineficacia e incompetencia, de sus responsables, a la hora de tener visión de futuro, han dado al traste con esas perspectivas.

ART PRES

Artpres va fi site-ul tau preferat de noutati si articole cu o plaja larga de interes publicitar si documentar

www.artpres.ro

- MEDIA
- MUZICA
- MEDICINA
- TEHNOLOGIE
- COMUNICATE
- TEATRU SI FILM
- ANTREPRENORAT
- CAZURI UMANITARE
- NEWS
- SPORT
- LIFESTYLE
- EDUCATIE
- COREGRAFIE
- PSIHOLOGIE
- EVENIMENTE
- STIRI PRIN GAURA CHEII

Despre colinde și colindători

Valeru Ciurea

În folclorul popular există o zicere cu o profundă notă de tristețe: „*Cel ce n-are de Ajun un colind în casa sa, e un om sărac.*” Zicerea poate avea însă multe și diverse nuanțe. Adică la fel de sărac este și cel care nu are casă la care să poposească ceata de colindători. Sărac este și cel care are un acoperiș deasupra capului dar se află în imposibilitatea de a-și face lui însuși un dar de Crăciun, darămite să se mai poată gândi la colindători. Ori oameni care nu se pot deplasa până la ușa casei să deschidă colindătorilor. Ori, pentru că totul este posibil, oameni ale căror suflete sunt atât de înghețate încât se gândesc cu dispreț la colindătorii care ar putea să le calce bătătura.

În urmă cu puțin timp, urmăream o știre de televiziune în care se vorbea despre colindători români care merg în această perioadă prin diverse parcuri de tiruri de prin Europa să le dăruiască atât colinde cât și mâncăruri tradiționale șoferilor români obligați de legile respectivelor țări să rămână staționați cu mașinile în parcuri în această perioadă, astfel încât aceștia să nu simtă (prea) dureros depărtarea de țară, de cei dragi și de obiceiurile strămoșești.

În luna decembrie a anului 2024 am întâlnit prin județul Olt colindători de toate felurile. De la colindătorii „*de oraș*”, cei care colindă pe scene amenajate, la căldură și sub lumina reflectoarelor, sau doar pe la instituțiile darnice, până la oameni veniți din alte colțuri de țară să colinde unor oameni care, altfel, ar fi trebuit să se mulțumească ascultând colinde la televizor sau la radio. La Corbu au venit colindători de la Timișoara, care au colindat și la case de oameni bogați dar și la case de oameni sărmani, cărora le-au dus și daruri.

La Potcoava au venit colindători de la Sibiu, tineri care au adus în viața acelei localități primul concert de colinde. A fost aproape de necrezut cum aproape o sută de oameni, copii și adulți au stat sub niște corturi, sub rafalele de ploaie și de vânt din seara aceea. Sau cum tinerii din grupul **Vox Dei** au cântat pe o scenă improvizată dintr-un trailer pe care au fost montate trei corturi. Și a fost frumos, înălțător. Și s-au mâncat gogoși calde și s-a băut ceai. Iar cei care au ascultat colindele au plecat acasă mai luminoși, mai veseli, mai înduioșați. Și poate s-au gândit și ei să facă astfel de gesturi cu semenii lor. Cine știe!...

Și, pentru că sărbătoarea Crăciunului nu este doar despre petrecere și daruri, ci este sărbătoarea nașterii lui Isus, am ascultat colinde și în mai multe lăcașuri de cult, acolo unde acestea au și o altă semnificație, mai profundă. Sunt multe biserici în care preoții și-au asumat rolul pe care îl au în comunitățile lor și au pregătit cu copiii din parohii colinde pe care le-au cântat în ajunul Crăciunului. Și au oferit și daruri.

La biserica Mănăstirea Albă a parohiei Linia din Vale a comunei Curtișoara, preotul Mirel Turmacu a cântat colinde împreună cu cei peste 50 de copii veniți cu părinții sau bunicii lor la biserică. Apoi le-a dăruit acestora, sub brad, cadouri de la Moș Crăciun. Și nu face asta pentru prima oară. Cu ajutorul unor sponsori generoși a devenit un fapt firesc ceea ce se întâmplă aici în fiecare an.

La fel de firească este și ziua în care se colindă în parohia bisericii Câmpu Mare,

din comuna Dobroteasa, lăcaș păstorit de preotul paroh Ioan D. Ciucă. Aici are loc, în fiecare an, un adevărat festival de colinde la care participă cete de colindători din mai toate localitățile din nordul județului Olt: Dobroteasa, Topana, Făgețelu, Verguleasa, Vulturești, Sâmburești, Vitomirești. Este un eveniment cu totul și cu totul special în care colindele se împletesc cu cântece religioase specifice perioadei și evenimentul pe care îl preamăresc, nașterea lui Isus. Iar când aceste colinde și cântece religioase sunt cântate de copii și tineri îmbrăcați în port popular autentic, specific

zonei Podișului Cotmenei, vă puteți face o imagine asupra a ceea ce se trăiește în acea biserică. Aici, la biserica parohiei Câmpu Mare, se vede rezultatul eforturilor conjugate ale câtorva cadre didactice de la școlile gimnaziale din zonă și ale preoților din localitățile respective.

Am lăsat la final cetele de colindători care străbat ulițele satelor spre a vesti nașterea Mântuitorului și a aduce în sufletele celor colindați bucuria Crăciunului. De la grupurile de doi-trei colindători și până la cetele mai mari, care folosesc

și recuzita minimă necesară (clopoței, steaua), cu toții reprezintă acea parte a vieții arhaice a satului, păstrată din moși-strămoși. Aici este meritul acelor lideri spirituali locali, cei care, asemenea preoților despre care vorbeam puțin mai înainte, și-au asumat rolul de păstrători și continuatori ai obiceiurilor străvechi și care sunt respectați și sprijiniți de mai toată comunitate în demersurile lor.

La Vădastra, un astfel de om este meșterul popular ceramist Ionel Cococi. El își pregătește grupul său cu care pleacă la colindat spre bucuria consătenilor săi care îi primesc și îi omenesc conform datinii. Și, la fel ca la Câmpu Mare, copiii sunt îmbrăcați în port popular autentic specific zonei. Asta pentru că și meșterul este și el unul dintre acei păstrători care nu poate să admită alterarea portului și a obiceiurilor.

Într-un articol dedicat colindelor și colindătorilor nu aș putea să nu amintesc despre Grupul de colindători „Bujorelul”, din Drăgănești Olt, înființat și condus de profesorul Florian Mărghidanu, grup care câștigat numeroase premii și este invitat de organizatorii de festivaluri de colinde sau de către studiourile de televiziune să prezinte publicului cele mai autentice și mai vechi colinde culese din satele de sud ale județului Olt, din zona fostului județ Romanați, dar și din zona Câmpiei Boianului, acolo unde activează.

La nivelul județului Olt, multe sunt localitățile în care se mai colindă, de la nord la sud și de la est la vest. Mai întâlnim Moș Ajunul, Bolindeții, Steaua, Capra și chiar Irodul. Este o stare de normalitate. Și așa trebuie să rămână.

Doamne-ajută!

DV LOGISTICA
COLETE
LA
DOMICILIU

Calle Rumanía 5 / A 10
Alcalá de Henares, Madrid

Tel. Spania

(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com
facebook.com/dvlogistica
www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838

**CENTRO CULTURAL
LA TIERRA TRACIA**

Calle Rumanía 5 / A 10, Alcalá de Henares

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Diaspora 9
TV
OAMENII SCHIMBĂRII

www.culturo.ro

Diaspora 9 - Oamenii Schimbării
DIALOGURILE CULTURO

Pictorul scenograf Viorel Penișoară-Stegaru sărbătorit la 90 de ani - Teatrul Național Craiova

Nicolae Coande

“Mă întrebați, domnule Coande, care este spectacolul în care mi-am uitat dragostea și inima? Sunt un suflet bun. Oare am dreptul să fac discriminări? Pot alege fără să mă înșel? Nu pot să răspund! Am îndurat și pățimit aplauzele și eșecurile cu înțelepciunea născută din bunul simț sădit în mine de mama și de tata. Putem considera secolul trecut un sezon teatral concentrat, încărcat cu experimente trăsnete, peripeții scenotehnice și aventuri artistice câștigătoare ori eșuate. La producerea acestor spectacole, la aceste demersuri inedite, originale și originare o cotă masivă de participare au avut-o regizorul și scenograful, binom în care simbioza se cere a fi ideală. Ei au dat naștere, pe trama textelor clasice sau moderne, la avangardă! După o sută de ani de joc și joacă teatrală intensă, sintem vii, ne manifestăm gălăgios (obsцен, vulgar în ultimul timp), variat, inventiv, creativ, alternativ... Ne aflăm tot în plină avangardă. Teatrul alternativ, la început de mileniu trei trăiește acum sentimentul proșpețimii, noutății, este în plină tinerețe și, paradoxal, în senectute. Modernitatea pe care o practică, onoare lui, s-a născut în urmă cu mii de ani. Câștigul mare este al teatrului. Teatrul este viu, luminează, strigă, înjură, se roagă, cucerește, învinge veacurile! Mă felicit că fac parte din elita celor care se luptă cu timpul!”

Interviu apărut în volumul *“Oglinda timpului – o istorie în interviuri a Teatrului Național Craiova”*, Ed. MJM Autograf, 2020

Patriarhul pictorilor craioveni, Viorel Penișoară-Stegaru, a fost sărbătorit la Teatrul Național „Marin Sorescu”, vineri 20 decembrie, în prezența prietenilor și a colaboratorilor care i-au stat aproape într-o carieră de 55 de ani în instituția craioveană.

Alături de Emil Boroghină, Mircea Cornișteanu, foști directori ai Naționalului craiovean, l-au omagiat Vlad Drăgulescu, director artistic al teatrului, Ion Parhon, critic de teatru, Nicolae Coande, consultant artistic și moderator al întâlnirii. L-au felicitat actorii Valer Dellakeza și Valeriu Dogaru, vechi prieteni ai celui care a intrat în teatrul craiovean ca tânăr scenograf în anul 1960! Primarul Craiovei, dna Lia Olguța Vasilescu a oferit, prin dna Marina Andronache, o plachetă aniversară sărbătoritului.

Viorel Penișoară-Stegaru s-a născut la Duda-Epurenii, județul Vaslui, în 5 iulie 1934. A studiat la Iași și București desenul și artele grafice cu Dobrian, Luca și Molnar. A studiat pictura de șevalet cu Cămăruț, Saru și Catul-Bogdan. A absolvit în 1960 Academia de arte *“Nicolae Grigorescu”* din București, secția scenografie, clasa Toni Gheorghiu, Al. Brătășanu, Traian Nițescu. Călătorii pentru studii, documentare și contacte culturale: Rusia, Ucraina, Letonia, Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, Serbia, Bulgaria, Franța, Israel, Anglia. Din 1960, pictor-scenograf al Teatrului Național din Craiova. Din același an, a expus la toate saloanele oficiale, județene și interregionale, la saloanele oficiale naționale de pictură și grafică din București: 1966, 1967, 1971, 1978, 1987. A debutat în Teatrul Național Craiova în 1960, alături de regizoarea Georgeta Tomescu, cu care a colaborat în multe spectacole: *Escu îndepărtat* de Sava Golovanovski, *...escu* de Tudor Mușatescu, *Ficele* de Sidonia Drăgușanu, *A douăsprezecea noapte* de W. Shakespeare,

Neamurile de Teofil Bușecan, *Mirele furat* de Ștefan Haralamb, *Nunta lui Figaro* de Beaumarchais, *Hagi Tudose* de V. Delavrancea, *Troienele* de Euripide, *Esop* de Guilherme Figueiredo, *Aurul frumoasei curtezană* de M. Drzici. O colaborare de durată a avut-o cu regizorul Mircea Cornișteanu: *Vărul Shakespeare* de Marin Sorescu, *Cui i-e frică de Virginia Woolf?* de Edward Albee, *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Sauvill și Eric Assous, *Regii pețitori* de D. R. Popescu, regia Mircea Cornișteanu, Casa cu țoape de Dumitru Dinulescu, *Alice nu știe să moară* de Gheorghe Truță, regia Mircea Cornișteanu, *Olimp în cârje* de Dragan Stankovici, regia Mircea Cornișteanu, *Se caută un tenor* de Ken Ludwig, *Nunta lui Puiu* de Puși Dinulescu, *Lumina din pod* de Carmen Firan etc.

A realizat afișul spectacolului Arca Bunei Speranțe, un spectacol de Aureliu Manea după piesa cu titlu omonim a lui Ion D. Sîrbu, în 1989, o imagine premonitoare a semnului Victoriei făcut de cei care au ieșit în stradă în zilele însângerate ale revoluției române. Expune proiecte de decor, costum, machete, studii scenotehnice la saloanele naționale de scenografie: 1961, 1967, 1972, 1976, 1979, 1982, 1987. Expune peste hotare: 1962 – Salonul de scenografie, Havana, 1971, 1975, 1979, 1983, 1987, Quadriena de scenografie de la Praga, 1975, 1978, 1984, Trienala de scenografie, Novi-Sad, dar și la Riga sau în Franța. A expus în București, la Saloanele Oficiale de pictură și grafică în perioada 1966-1981 (8 participări). Recent, Muzeul de Artă Craiova a organizat marea expoziție *“Viorel Penișoară-Stegaru ‘90”*, octombrie 2024, curator Lucian Rogneanu.

Premii
1981 – Premiul II – pentru scenografia spectacolului „Hoții de vulturi” acordat de Ministerul Culturii – Iași, 1982-1983 – Premiul

II și titlul de laureat – Festivalul Național de Teatru, pentru scenografia spectacolului *Politica* de Theodor Mănescu, 1984-1985 – Premiul I – Festivalul Național de Teatru, pentru scenografia spectacolului *Paznicul de la depozitul de nisip* de D. R. Popescu, Premiul I – Gala dramaturgiei românești, Timișoara, pentru scenografia spectacolului *Paznicul de la depozitul de nisip* de D. R. Popescu, 1986 – Premiul I pentru scenografie – Gala Teatrului Istoric – Craiova, 1987 – Premiul I – Festivalul Național de Teatru, pentru scenografia spectacolului *Puterea și adevărul*, după Titus Popovici, 1988 – Premiul revistei Teatrul, pentru scenografia spectacolului *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, 1997 – Premiul pentru performanță – Festivalul teatrului contemporan, Brașov '97 – pentru scenografia spectacolului *Paracliserul* de Marin Sorescu, 2004 – Premiul “Omnia” al revistei „Mozaicul”, Craiova, 2004 – Premiul “Eustațiu Stoenescu” al revistei „Lamura”, Craiova, 2005 – Premiul pentru întreaga activitate acordat de Senatul Uniunii Teatrale din România la Gala Premiilor UNITER.

Cultura este regina societății, reprezintă paradigma creativă care oferă sens, proiecție și viitor unui popor. Din păcate în societatea românească există o mentalitate generalizată și futilă că valorile culturale sunt **"cenușăreasa"** societății, în realitate cultura este cea mai importantă activitate ingenioasă a umanității. Instituțiile statului român, de la guvern la președinție sau parlament pun la coada clasamentului relevanța și finanțarea culturii în societate și stat. Total greșit, pentru că doar cultura reprezintă singura activitate creativă românească care ne oferă vizibilitate și importanță în lume, pornind de la Eminescu, Pârvan, Iorga, Eliade, Cioran, Ionescu, Enescu, Brâncuși sau Celibidache. Doar cultura ne definește ca popor, nimic altceva. Românii și diriguitorii instituțiilor cunosc foarte puțin despre originile și definirea acestei relevante activități ale spiritului și inteligenței umane. Cultura, care provine de la cuvântul latin colere, ce se traduce prin **"a cultiva"/,"a onora"**, se referă în general la o activitate umană.

Definiția dată de UNESCO consideră cultura ca **"o serie de caracteristici distincte a unei societăți sau grup social în termeni spirituali, materiali, intelectuali sau emoționali"**. DEX -ul oferă o definiție sintetică: **"Totalitatea valorilor materiale și spirituale create de omenire și a instituțiilor necesare pentru comunicarea acestor valori."**

Sociologul Ionuț Anastasiu în studiul **"Cultură și diversitate. Introducere în sociologie"** face o clasificare normativă a culturii:

1. Sensul descriptiv este utilizat pentru a evidenția diferitele tipuri de activități sau comportamente asociate unei anumite culturi.

2. Sensul istoric are în vedere patrimoniul și tradițiile asociate unui anumit grup de oameni.

3. Sensul normativ privește componenta normativă a conceptului, respectiv descrierea regulilor și a normelor dintr-un anumit grup.

4. Sensul psihologic se referă la acele aspecte ale culturii aflate în legătură cu învățarea, rezolvarea de probleme și cele legate de comportament.

Cultura română un nou "pământ al făgăduinței"

IONUȚ ȚENE

5. Sensul structural evidențiază elementele sociale și organizaționale implicate în noțiunea de cultură. 6. Sensul genetic se raportează la originea sau originile unei culturi. "Germanii față de francezi reconsideră termenul cultură ab initio ca și Kultur, adică Totalitatea activității creative a omului în sensul de civilizație.

lata ce înseamnă kultur în germană: *"Cultura este, în cel mai larg sens, tot ceea ce produce omul însuși, spre deosebire de natura pe care nu a creat-o și nu a modificat-o. Realizările culturale formează toate transformările unui material dat, cum ar fi tehnologia sau artele vizuale, dar și structuri intelectuale precum legea, moralitatea, religia, economia și știința. Conceptul de cultură a fost întotdeauna supus unei determinări din diferite părți de-a lungul istoriei. Conform acestui fapt, expresia în sine a vieții și spiritul temporal al unei epoci, statutul sau revendicarea anumitor clase sau opiniile științifice și filosofice antropologice se exprimă în el. Domeniul înțelesului său este corespunzător mare: se extinde de la o utilizare pur descriptivă la una prescrisă, dacă în cele din urmă revendicările care trebuie îndeplinite cu conceptul de cultură."*

Cel mai mare filosof român din toate timpurile Constantin Noica a relevat importanța și condiționarea culturii în progresia națiunii române. Pentru Noica cultura însemna cunoaștere și cunoștință. Omul trăiește pentru a privi spre transcendent și cer, nu ca și **"femeia gârbovă"** în jos spre stomac și imanent. Filosoful a surpins și a revelat calea de deschidere prin starea heideggeriană a devenirii întru Ființă că doar prin cultură se poate realiza. Noica a oferit românilor prin fecunditatea scrierilor sale singura cale – cultura - spre recunoaștere europeană și mondială și, nu în ultimul rând, spre veșnicie. **"Astăzi nu mai putem spune: iubește și fă ce vrei. Trebuie să spunem: cunoaște și fă ce vrei! (...) Cunoașterea a pus într-adevăr pe om în intimitate cu lucrurile - într-o altă intimitate decât cea magică, mitică ori religioasă - și atunci omul modern începe să facă ce-i place. Dacă vrea, face și arme atomice. (...) Și ce a ieșit din asta? A ieșit o lume care nu mai seamănă cu cea de până acum a bu-nului Dumnezeu. Nu mai e o lume a dragostei. Este una a cunoașterii. S-a sfârșit cu lumea aproapei; este o lume a departelui nostru, cea în care trăim și se va trăi. (...) Ființa Domnului n-o puteți cunoaște și n-au cunoscut-o nici mării Părinți. Ființa lucrurilor încearcă s-o cunoască știința. Ființa ca ființă este de vreo 2.500 de ani lotul gândirii filosofice. (...) Vouă (clericilor - n.n.) vă e dată ființa omului. E datorită voastră să spuneți despre om ceva mai adânc și mai adevărat decât pot spune sârmana psihologie sau biata antropologie și biata**

istorie. Se legaseră nădejdi de științele acestea, dar nici una din ele n-a putut arunca în om sondele pe care le-a aruncat teologia, cândva" (**"Scrisoare către Rafail"**, revista Prodrumos, nr. 8-9 din 1968). Noica a subsumat cuvântul cultură din franceză într-o sinteză armonioasă cu termenul german **"kultur"**, adică totalitatea activităților creative ale românilor. De aici trebuie să pornească revoluția renașterii culturale a românilor. În viitorul guvern ministerul culturii trebuie să devină cel mai important și cel mai finanțat dintre ministere, pentru că doar cultura ne oferă șansa resurecției și regenerării, precum și recunoașterea europeană și universală. Toți care activăm în domeniul cultural trebuie să devenim niște revoluționari în slujba promovării actului cultural. Doar cultural românii pot realiza ceea ce a visat și sperat Emil Cioran, să reușim prin starea de ființare să facem autentica **"schimbarea la Față a României"**. Cultura în sens totalizator ne face autentici și puternici în universalitate. Un rol major în revoluția culturii române îl are astăzi Diaspora, această Românie din afara granițelor statului român. Prevăd renașterea culturii române în Diaspora, unde fermentează și se plămădește viitoarea istorie a literaturii române. Prin cultură în termen noician **"depărtarea"** devine astfel **"centrul"** și **"miezul"** lucrurilor întru devenirea în Ființa culturală a neamului românesc. Un nou Eminescu, Stănescu, Sorescu, Păunescu, Noica, Eliade, Cioran sau Preda se va naște în România de dincolo de granițele statului român, nu departe de țară, ci în **"miezul"** lucrurilor în **"pământul făgăduit"** al culturii române din Spania, Franța, Germania, Austria, Italia sau Canada.

Prin revoluția culturală românească **"acolo"** va deveni **"aici"** și **"acum"**. Asistăm la o schimbare a paradigmei culturale românești. În cultură suntem acasă, filocalic am putea spune, oriunde trăim, iar literatura română nu mai are granițe teritoriale. Cu adevărat Nichita Stănescu a fost profetic când a spus: **"Limba română este patria mea"**.

Pentru românii de pretutindeni în noua revoluție a devenirii spirituale cultura română este patria noastră a tuturor. Parafrazând același poet remarcabil și iubit putem spune: **"A trăi cultura română este o perpetuă duminică"**. Cultura română trebuie să devină cel mai important festin al românilor, cea mai importantă sărbătoare promovată și sprijinită de instituțiile statului român. Cultura română în noua paradigmă social-culturală este viitorul și noul **"pământ al făgăduinței"**, pentru toți românii inventivi și creativi. Cultura este viitorul.

Noi, românii din Diaspora am înțeles asta.

INTERVIURI ROMÂNEȘTI LA RADIO VILLALBA

Interviu cu Ionuț Țene

Invitatul emisiunii este istoricul și jurnalistul Ionuț Țene. La invitația părintelui Ilie Tabarcea, domnul Ionuț Țene a fost prezent la Madrid, în orașul Collado Villalba, la lansarea ultimei sale cărți dedicate lui Valeriu Gafencu, a cărei prefață este semnată de părintele Amfilohie Brânză, nume cunoscut între românii din Collado Villalba. Astăzi, vom vorbi și despre istorie, și despre românii din diaspora. Trebuie să precizăm că domnul Ionuț Țene a fost și în Franța, și în Germania, și în alte țări unde trăiesc români.

Dana Oprica: Cărțile dumneavoastră se referă la perioada comunistă și la efectul temnițelor. De ce v-a interesat acest aspect pe care vreți să-l prezentați fie prin conferințe, fie prin cărțile pe care le publicați?

Ionuț Țene: Dacă aș spune o sintagmă care nu (prea) se mai uzitează în ziua de astăzi, aș spune că am simțit-o ca o datorie morală, aceea de a aduce la lumină suferințele și jertfele celor care au suferit în perioada comunistă. Treptat, după 1990, am observat că istoriografia oficială, deși regimul comunist s-a schimbat și a venit o așa-numită democrație, oculta această luptă, această jertfă, acest sacrificiu al unor români care au suferit în perioada comunistă. Atât de mult s-a ascuns, s-a omlerat o istoriografie a temnițelor comuniste, încât am considerat, printre cei puțini, printre cei singulari, să scriu despre acești oameni care au suferit, pentru că de fapt ei au suferit atât fizic, în anii '50, unii dintre ei dându-și viața pentru Hristos și pentru România, dar și după 1990, când erau jertfiți pe altarul uitării și al unei memorii obliterate. Și am considerat că e o datorie morală ca acești oameni și jertfa lor pentru România, pentru Hristos, pentru neamul nostru, pentru democrație și pentru biserica strămoșească să nu fie uitați. Și mi-am luat această datorie morală deși, repet, nu-mi place cum sună, sună ca în perioada de dinainte de '89.

Dana Oprica: Vorbim despre sfinții

Interviu realizat de **Dana Oprica**

închisorilor. Ce învățături ne lasă aceștia?

Ionuț Țene: Sfinții închisorilor... în primul rând să fixăm sintagma. Pentru prima oară a folosit această sintagmă, de „*sfânt al închisorilor*”, Nicolae Steinhardt în Jurnalul fericirii, scris înainte de 1989 și publicat prima oară la editura Dacia, editură clujeană, în 1991.

În Jurnalul fericirii, Nicolae Steinhardt, monahul de la Rohia, a spus pentru prima oară: „*astăzi am aflat că a trecut la cele veșnice Valeriu Gafencu, «sfântul închisorilor»*”. Deci, prima oară când s-a folosit această sintagmă și s-a botezat atât Valeriu Gafencu, și apoi cei care au suferit în închisori, a fost monahul de la Rohia, Nicolae Steinhardt, care a botezat această jertfă românească incredibilă, unică în Europa de Est în perioada comunistă, de „*sfinții închisorilor*”. Ei sunt modele și mesajul lor vine de peste timp spre veșnicie, adică să fie demni, să fie drepecți, să iubească adevărul, să-l iubească pe Hristos, să nu-și uite neamul din care au făcut parte. Acești, să spunem generic, „*sfinții ai închisorilor*” sau „*apărătorii ortodoxiei*” – să nu uităm că Patriarhia română consideră anul 2017 anul dedicat apărătorilor ortodoxiei – sunt modele vii, de jertfă, de sacrificiu pentru noi, pentru generațiile de astăzi, pentru că noi nu putem exista, și mai ales ultimele generații, fără aceste modele care fac legătura atât cu originile noastre, cu izvoarele noastre naționale și religioase, și nu în ultimul rând cu Dumnezeu. Fără această legătură între om și Dumnezeu, nici omul și nici popoarele nu pot exista, pentru că regimul comunist a încercat să rupă această legătură dintre om și Dumnezeu, iar sfinții închisorilor, prin sacrificiul lor, au împiedicat prăbușirea omenirii și distrugerea tradițiilor noastre, păstrate de către biserică. Grație acestor „*sfinții ai închisorilor*”, care s-au jertfit pentru credință, poporul român a rămas un popor creștin, un popor demn și un popor care poate privi la Hristos, la judecata de apoi.

Dana Oprica: Dumneavoastră ați călătorit în multe țări din Europa unde trăiesc români. Credeți că sunt interesați românii de peste graniță de mărturiile celor care au suferit în temnițele comuniste?

Ionuț Țene: Am fost surprins că am găsit o mare receptare la această Românie din diasporă, eu așa o numesc, **România de dincolo de granițele statale ale României**. O numesc tot o Românie, o privesc ca o Românie mai mare, a comunităților române, pentru că, pentru mine, acolo unde se vorbește limba română este tot România, o Românie spirituală, interiorizată. Am fost surprins să observ, în multe țări, în Austria, în Germania, în Franța, în Italia, în Spania, urmează

acum și Luxemburg, unde voi lansa cartea despre Valeriu Gafencu, un interes foarte, foarte mare și foarte aplicat asupra sfinților închisorilor, asupra lui Valeriu Gafencu, pentru că, așa cum spuneau mulți români cu care m-am întâlnit, mai ales în Spania (pentru că în Spania am lansat de curând cartea și am avut conferințe atât la Madrid, cât și la Villalba), s-au arătat interesați de sfinții închisorilor și vă redau ceea ce îmi spuneam aceștia: „*înainte, când eram în țară, eu nu eram un patriot, un naționalist, un creștin practicant, iar aici, în străinătate, mi-am reidentificat rădăcinile, mi-am dat seama de faptul că sunt român și așa mi-a dat Dumnezeu să fiu român și nu pot fi altceva decât român*”.

Am lansat cartea și în România, și sigur că și în România a avut succes, dar paradoxal este că în diaspora a avut mult mai mare succes, iar românii din diaspora sunt mult mai interesați. Și am pus acest interes tocmai pe seama românilor care se reidentifică ca români în străinătate și-și dau seama, în alteritatea aceasta față de celălalt, că ei de fapt sunt români, așa a vrut Dumnezeu, ei sunt creștini-ortodocși, majoritatea, și își descoperă, prin sfinții închisorilor, de fapt, identitatea proprie. Așa îmi explic de ce e mai mare interesul față de sfinții închisorilor în străinătate, în comparație cu România.

Dana Oprica: Da, și eu am văzut că, într-adevăr, acest exercițiu al îndepărtării de țară te face să devii mai patriot și inima să-ți bată atunci când auzi nume precum Gafencu, Vulcănescu și alții...

Ionuț Țene: ... și alții care au suferit în temnițele comuniste, precum Iustin Pârvu și mulți, mulți alții. Ceea ce s-a întâmplat în România conține două lucruri unice în Europa de Est, ocupată de Uniunea Sovietică, două aspecte esențiale ale luptei anticomuniste. Lupta din închisori a sfinților închisorilor, apărătorilor, jertfa lor spirituală, vorbim de componența spirituală care este unică, n-o găsim nici în Polonia, nici în Cehia, nici în Bulgaria, nici în Ungaria în perioada instaurării comunismului, e specific românească, și asta pentru că noi suntem un popor, majoritar ortodox, rezistența aceasta creștină a fost uriașă. Și mai există o componentă, componenta luptei armate, a partizanilor din munți, care și asta este unică și singulară în aspectul Europei de Est. Deci avem două: lupta armată și lupta spirituală.

Deci, precum Ștefan cel Mare: într-o mână cu sabia, în cealaltă cu crucea sau cu Biblia. Deci românii au dus această luptă și de aia s-a și născut în anii '50 o pleiadă, a fost și Fenomenul Pitești, care a fost un satanism întors și sunt multe lucruri de vorbit despre perioada respectivă și rezistența la comunism a românilor.

Dana Oprica: Și, totuși, cum a zdrobit zidul acesta impus de comuniști suferința celor din închisori? Cum a ajuns la noi, cei de atunci, și la noi, cei de acum?

Ionuț Tene: Prin modelul lor. Este fantastic. Până la urmă creștin înseamnă jertfă. Au depășit limitele suferinței prin jertfa lor, a românilor, a celor de la Rugul Aprins, a celor ce au fost în Fenomenul Pitești, a celor de la Târgu Ocna, așa cum a fost și Valeriu Gafencu și nu numai, prin model, prin puterea exemplului. Creștinismul creștea și primii creștini se ridică prin puterea exemplului: rugăciune, credință nemăsurată, veșnică în Hristos, credință în neam, credință în Biserică. Sfinții închisorilor sădesc, paradoxal, credința și în temneci, și în acei oameni care au auzit de ei, de acești sfinți adevărați care s-au jertfit, care și-au dat viața ca și primii creștini în catacombele de la Roma cu zâmbetul pe buze și spunând rugăciunea Tatăl nostru. Se spune că „**martirii sunt semințele creștinismului**”, martirii noștri din anii '50 au fost semințele reîncreștinării românilor și au ieșit din închisori care au mai ieșit, unii au murit acolo, ca Valeriu Gafencu și ca atâția alții, dar cei care au ieșit au devenit modele de sfinți în viață pentru ceilalți. Și, în 1989, să nu uităm, lumea a ieșit în stradă strigând „**vom muri și vom fi liberi**”, căzând în genunchi și cântând Tatăl nostru, deci după 40 de ani de comunism, românii au ieșit în stradă cu crucea în față, **„cu crucea în față, că oastea e creștină”**. Deci, creștinismul a reușit prin aceste modele ale sfinților închisorilor și ale apărătorilor creștinismului, ortodoxiei, a reușit să învingă comunismul, după 40 de ani de ateism științific aberant, prin această jertfă, prin aceste modele care sunt și astăzi modele. Și, din păcate, lupta continuă la alt nivel și astăzi.

Dana Oprica: Dar cum au ajuns aceste modele la noi? Era foarte greu să știm ce se petrece în temnițele comuniste.

Ionuț Tene: În primul rând sunt mărturiile celor care n-au murit în temnițe și au reușit să

fie eliberați în '64 sau mai repede, o parte în 1962, de exemplu pastorul Richard Wurmband, care l-a salvat pe Valeriu Gafencu dându-i streptomycină celebră și l-a salvat de tuberculoză. Acesta a plecat în America în '65 și pentru prima oară în Congresul american a vorbit, în Camera Reprezentanților, despre jertfa acestor tineri din închisorile comuniste și chiar despre Valeriu Gafencu. Prima oară despre Valeriu Gafencu s-a vorbit în Camera Reprezentanților a Parlamentului american în 1965. El a și publicat o carte Cu Dumnezeu în subterană și acești oameni care au ieșit din închisori. Inclusiv Constantin Noica are o carte extraordinară scrisă în 1965, o carte de sertar, Rugați-vă pentru fratele Alexandru, care apare imediat după moartea lui, în 1990, la Editura Humanitas. Deci, prin aceste mărturii, prin acești oameni care au scăpat de acel infern, prin cei care au trimis mai departe, în Occident, mărturiile lor și prin exilații din Spania din anii '60-'70, care au aflat de la frații lor de suferință din țară despre chinurile acestei generații extraordinare, mărturisitoare, unice în Europa de Est, cum a fost și Rugul Aprins, prin aceste mărturii care s-au sădit, lumea a început să afle despre ceea ce s-a întâmplat în închisorile comuniste. Virgil Ierunca a și scris prima dată despre Fenomenul Pitești, în diaspora, într-o carte apărută prin 1970.

Dana Oprica: E foarte importantă această credință care, la aproape 30 de ani după căderea comunismului, se menține, deși în țările din Occident începe să pălească, să se stingă. E interesant cum noi, românii, oriunde ne-am afla, menținem această credință.

Ionuț Tene: Ce am observat în diaspora și am și spus, atât în Italia, cât mai ales în Spania, dar și în Franța, românii recreștinează Occidentul, prin aceste biserici. De exemplu, în Spania am fost uimit, am mers în sate pe lângă Villalba, localități în care s-au deschis biserițe ortodoxe românești chiar lângă Primărie: într-o localitate din Sierra Maliciosa e o biserică ortodoxă, lângă primărie. Deci românii recreștinează, îi fac pe

spanioli și pe italieni, îi fac să se întoarcă spre credință. Îmi spuneau preoții din nordul Italiei, când m-am întâlnit cu ei la o conferință, că foarte mulți patroni italieni, oameni de afaceri renumiți, primari, oameni cu funcții, încep să vină la biserica ortodoxă. Sigur, nu la Liturghie, dar încep să vină să spună o rugăciune, să vină la preotul ortodox român, să-l roage să spună un acatist sau să plătească o slujbă pentru ei, pentru familia lor, care e catolică. E un paradox. Deci uite că românii reușesc, prin această tărie creștin-ortodoxă, să recreștineze și să atragă atenția acestor popoare din Occident care s-au decreștinat, o parte din ele, să le atragă atenția asupra lui Hristos, asupra creștinismului și asupra Europei care stă pe fundamente iudeo-creștine. E foarte important ce fac românii în diaspora lor.

Dana Oprica: Deci își mențin credința, deși locuiesc departe de țară. Credeți că se poate cultiva credința fiind departe de țara ta?

Ionuț Tene: Bineînțeles, prin comunitățile pe care le-am cunoscut în diaspora, comunitățile creștine. Este o trăire, mereu o spun când mă duc, ca și primii creștini. Este incredibil. Chiar am fost uimit când am avut lansarea de carte în primăvara aceasta, la Paris, să văd foarte mulți francezi, nu familii mixte, francezi care au trecut la ortodoxie și vin la biserica ortodoxă din Paris, așa cum am văzut și în Italia italieni mergând la biserica ortodoxă, la fel și în Spania. Am fost invitat la Luxemburg și am aflat că acolo nu numai credincioși din Luxemburg vin la biserica ortodoxă, ci inclusiv un episcop sau protopop cum e la biserica catolică sau pastor de la biserica reformată, clerici care vin să participe – ca observator, bineînțeles, că nu au voie să facă slujbe – la biserica ortodoxă din centrul Luxemburgului. Deci iată că românii pun semințele credinței creștine într-un occident dezbinat, pentru că și în occident a fost un altfel de comunism, de fapt un consumerism, un materialism care a pus fundamentele să zicem Europei catolice și Europei reformate, dar românii la ora actuală seamănă, prin ortodoxism,

Ayuntamiento de El Ejido

EL EJIDO
QUALITY

Que la alegría de la Navidad
y el Nacimiento y testimonio
de vida de Jesús Redentor
nos acompañen en el nuevo año.
Mis mejores deseos de paz,
salud y esperanza.

Francisco Góngora
Alcalde de El Ejido

Vidriera Iglesia de San Isidro Labrador - El Ejido

semințele creștinismului. La fel și la Paris, am vizitat biserica rusă nou construită, incredibil de frumoasă, chiar lângă Muzeul Antropologiei, o biserică nouă, frumoasă, deosebită, unde și frații noștri ruși fac la fel ce fac și românii ortodocși.

Dana Oprica: Am vorbit despre credință, credința ortodoxă, haideți acum să vorbim despre identitatea noastră. Se pierde această identitate odată cu depărtarea de țară?

Ionuț Țene: Eu văd un paradox. Nu se pierde, eu aș spune că se amplifică o reclădire a identității românești la românii din diaspora; românii din diaspora sunt dornici de cultură românească, de spiritualitate creștină românească, sunt dornici să cunoască ceea ce se scrie despre valorile culturale din România. Noi trăim toată ziua în România și vorbim limba română, gândim în cultura română; de multe ori pierdem sensurile și intențiile și mersul spiritualității și culturii românești. În schimb, în diaspora, ești mai atent la lucrurile acestea și ești mai sensibil la valorile românești.

Sigur, e o problemă pe care am observat-o la românii din diaspora, la copiii din Italia, din Spania, chiar și din Franța. Generațiile care se nasc acolo au început să vorbească acasă bilingv, adică în română și spaniolă sau în română și italiană.

Sigur, e bine că fiind copil născut acolo trebuie să cunoască foarte bine limba țării în care este, dar mare atenție la comunitățile de români, la copii, la educația copiilor, pentru ca să nu piardă sensul limbii române, este foarte important lucrul acesta. Da, am observat o tendință în rândul copiilor, dar Biserica ortodoxă din comunități, în Franța de exemplu, au înființat ore de română, ore de religie, ore de cultură și civilizație românească, ca acești copii născuți, unii chiar dintr-a doua generație, să nu piardă din spiritul și sufletul românesc. În Austria s-a reușit foarte bine lucrul acesta pentru că, fiind o țară mai aproape de România, țin foarte mult legătura și am rămas uimit că români din a doua, a treia generație, copii adică, cunosc foarte bine istoria românilor, cultura românilor, geografia românească, literatura românească. Acest lucru se întâmplă tocmai datorită faptului că Austria este mai aproape, vin și mai des în țară și legăturile sunt mai strânse cu țara. Dar eu am văzut că e o problemă cu copiii care se nasc acum: comunitatea românească și biserica ar trebui să acorde mai multe ore de română și de spiritualitate românească, pentru ca acei copii să nu piardă sensul spiritualității noastre și al limbii române.

Dana Oprica: Da, și de istorie. Dar să vă mai spun un paradox: ajung apoi copiii aceștia pe care i-ați văzut, de 4, 5, 10 ani, la 20-23 ani, fac o facultate în Spania, eu vorbesc de acest spațiu pentru că pe acesta îl cunosc foarte bine, și după aceea se întâmplă fenomenul invers: sunt îndrăgostiți de România. Am cunoscut o studentă din Maramureș care nu știa inițial limba română și mi-a spus că a făcut eforturi s-o învețe prin

intermediul mesajelor, a ținut legătura cu colegii ei din România și de-abia aștepta să se întoarcă acasă. Deci, iată, după 20 de ani de stat în Spania, a doua generație își dorește să se întoarcă acasă.

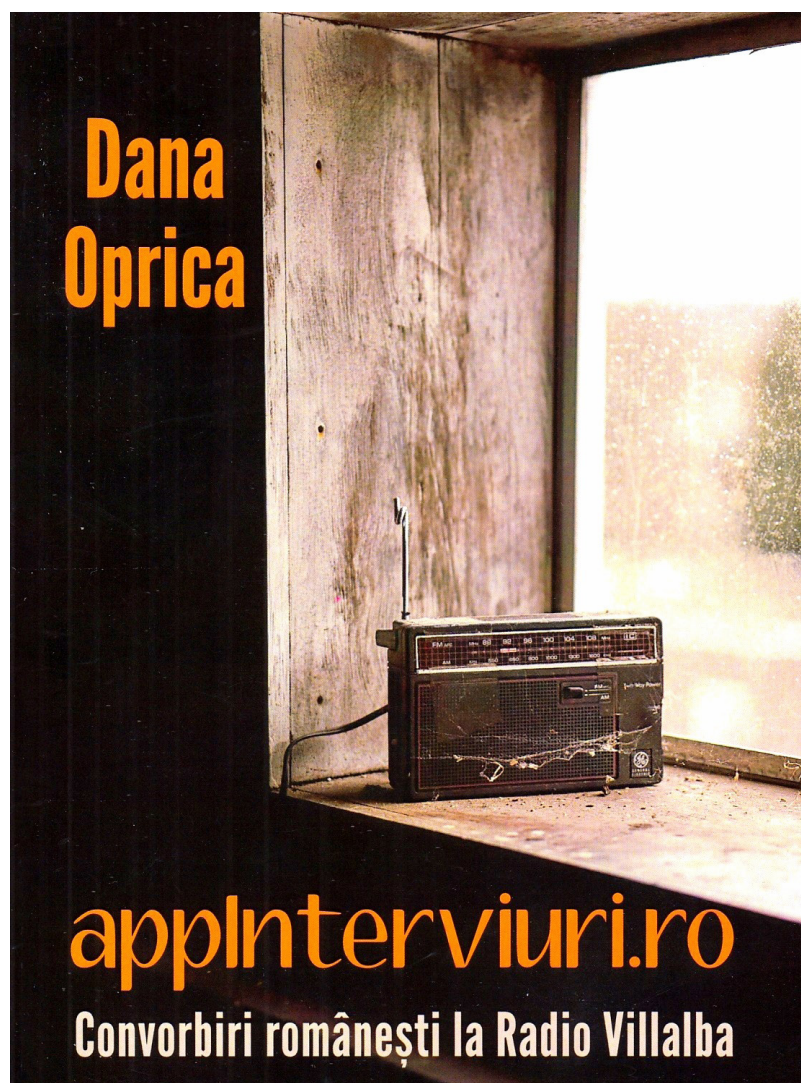
Ionuț Țene: Da, cunosc cazuri concrete de copii născuți în Spania, Italia, Austria, Germania, în Canada care au făcut facultatea și au venit în România la master sau la doctorat, tocmai din această dragoste, iar părinții, disperați, ziceau: „Doamne fer' să găsească o fată din România și să se căsătorească în România!”. Deci da, e și fenomenul acesta, termină facultatea și pe urmă vin la master sau la doctorate în România.

Dana Oprica: Vin în România și se îmbracă în portul național, mai ales tânăra din Maramureș, îndrăgostită de portul acela care, într-adevăr, este sublim, din Maramureș. Deci practic este un du-te – vino, un efect bumerang.

Ionuț Țene: Da, este o realitate și e bine să încurajăm aceste fenomene, pentru că, până la urmă, fenomenul românesc al diasporei există, nu mai poate fi anulat, sunt deja unii la a doua, la a treia generație. Eu vorbesc mereu de diaspora ca despre o Românie de dincolo, cum erau pe vremuri spaniolii – Spania de dincolo de mări, eu vorbesc de o Românie de dincolo de granițele statului român, este România-diaspora. Se ține legătura prin Institutul Cultural Român, prin biserică, prin Departamentul Românilor de Pretutindeni, se încearcă să se țină legătura și, așa cum fac și eu, merg prin Europa și prezint lucrări, cărți, țin conferințe și încurajez păstrarea fenomenului acesta românesc.

Dana Oprica: Este nevoie. Un mesaj pentru românii din Madrid, vă rog, acum, când ne apropiem de sărbătoarea Sfântului Ilie, aducătorul de ploie, pe 20 iulie, iar pentru românii din Spania mai este o sărbătoare, Santiago Apostol, patronul spiritual al Spaniei, sărbătoare care are loc pe 25 iulie. Așadar, un mesaj, domnule Ionuț Țene, pentru cei departe de casă.

Ionuț Țene: Sfântul Ilie este un sfânt apropiat mie, biserica parohială la care merg eu, la Cluj-

Napoca, în cartierul Mărăști, poartă hramul Sfântului Prooroc Ilie.

Deci, Sfântul Ilie să-i ocrotească pe românii din Spania, să nu uităm că și Domnul nostru Iisus Hristos pe cruce, cel puțin spuneau martorii că, atunci când a venit furtuna, îl striga pe Ilie. Ilie este cel care s-a ridicat la ceruri înainte de Hristos, să nu uităm lucrul acesta. Eu le urez să nu-și uite neamul, să nu-și uite țara, să nu-și uite limba, să nu-și uite credința, să nu uite faptul că sunt români, să fie uniți, să fie o comunitate puternică, pentru că în Spania avem o Românie a românilor din Spania de care noi românii din România suntem mândri, vrem să construim noi poduri de spiritualitate între români și românii din Spania și din alte părți din diaspora.

Să vă rugați la Sfântul Ilie că are foarte mari puteri și, așa cum mi-a spus și părintele meu duhovnic, este foarte important. Fiecare român mai trece prin probleme, că așa este lumea în care trăim, dar Sfântul Ilie este protectorul adevărului juridic al judecătorilor. Deci, dacă aveți un proces greu, rugați-vă la Sfântul Prooroc Ilie. Eu m-am rugat, am avut procese, și nu m-a lăsat și am câștigat acele procese. Deci, v-am dat și un lucru practic.

Iar în legătură cu celălalt sfânt important al Spaniei, să-l respectați și, dacă frații voștri spanioli se roagă și voi, ca români, să vă rugați și la sfinții Spaniei, pentru că așa este frumos trăind în Spania.

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Comunicat de Presă

**„Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește”
– Seri și evenimente culturale 2024**

În perioada ianuarie-decembrie 2024, Asociação Socio-Cultural Romanati din El Ejido, Almeria, Spania desfășoară proiectul - **„Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește” – Seri și evenimente culturale 2024.**

Proiectul este finanțat de către **Departamentul pentru Români de Pretutindeni.**

Asociação Socio-Cultural Romanati reprezintă un reper cultural identitar pentru comunitatea românilor din Andalucia, Spania care promovează cercetarea, cunoașterea și popularizarea patrimoniului cultural, istoric, etnografic și spiritual al rezidenților români, diversitatea prin identitate și continuitate socio-culturală, facilitează schimburile culturale și dialogul social între românii din Spania și integrarea acestora fără a-și uita originile.

Principalul proiect este **Centrul Cultural La Tierra Tracia din El Ejido, Almeria**, constituit ca un centru educațional - cultural și o platformă de expunere a artiștilor și creatorilor români în dorința de a facilita întâlnirea acestora cu publicul larg. În cadrul acestuia se desfășoară activități și evenimente culturale pe diferite teme cu participare fizică a publicului, invitațiilor, partenerilor pe parcursul întregului an.

Centrul Cultural La Tierra Tracia adună într-un singur loc o bibliotecă **„El Libro Rumano”**, o sală de expoziție pictură, etnografie, folclor, gastronomie, costume populare, ceramică, artizanat, librărie cu carte românească, ateliere creație și șezători, limba română și lectură copii.

Obiectivul proiectului este creșterea coeziunii comunității de români prin organizarea de evenimente, seri tematice și programe cu caracter cultural, educativ-artistic în scopul promovării și menținerii identității lingvistice, culturale și etnice a comunității românești din Andalucia și Spania.

Beneficiarii principali al acestui proiect sunt comunitatea românească din regiunea Andalucia și din Spania, români stabiliți în afara țării, instituții

române și spaniole, mediul asociativ, public spaniol sau rezident în Spania interesat de cultura românească și România.

„Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește” și „Cultura populară și meșteșugurile tradiționale - punți de legătură pentru românii din Andalucia” sunt concepte culturale cu un mesaj puternic, concentrate pe necesitatea de comunicare, cooperare și susținere interumană și presupune colaborarea în spațiul fizic și virtual cu artiști, oameni de cultură români din țară sau rezidenți în țările europene dar și cu organizații ale românilor de pretutindeni. De asemenea, **„CultuRo - Platformă Culturală a românilor de pretutindeni”** este o platformă culturală online pentru românii de pretutindeni și o sursă importantă de inspirație și informație pentru toți românii. Un loc unde românii de pretutindeni pot descoperi și explora cultura românească și care oferă o gamă largă de subiecte legate de evenimentele organizate de români, târguri de carte, expoziții de artă, concursuri literare, concerte de muzică. O platformă dedicată mediului asociativ și ONG-uri, grupurilor profesionale, activităților desfășurate de români în diaspora sau de interes pentru aceștia.

Transmisii online ale evenimentelor și serilor pe : <https://romaniinandalucia.com/>, <https://www.facebook.com/asociacionromanati/>, Canal Youtube Centro, Ro Stream On line, FRP TV precum și canalele partenerilor.

Parteneri proiect și media: DV Logistica, Actualitatea Literară, Revista de cultură Tribuna, Revista Inspirație Românească, Italia; GLOmegaM, Asociação Socio-Cultural Arkana Creativa, Asociația Iordaniano-Română Pentru Cultură – AIRC, Info Art, FRP TV, Direcția 9, Artpres.ro, TRADIȚII OLTENE, Liga Scriitorilor Români – LSR, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj, Direcția Județeană pentru Cultură OLT, Primăria Municipiului Caracal,

Lectoratul ILR – Universitatea Complutense Madrid, NapocaNews, TV Suflet Românesc, Centrul Cultural Român din Maroc / Association Maroco-Roumaine De Partenariat din Maroc, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Revista UZP și revista Cronica Timpului, UZP TV, Publicația Certitudinea, Asociația „Imaginea României”, Air TV Europe, S.C. Alutus Media & Film SRL, AMradiotv.ro, Revista „Scorpion”, Federația pentru Accesibilizarea României FAR, Observatorul.ro, Observatorul Tv, Revista MUZEUL PRESEI ROMÂNEȘTI, Federația Asociațiilor Românești din Andalucia - FARA, Spania; Asociația Culturală Center Inter Art. Centrul Internațional de Artă România, Muzeul Virtual Eminescu, București, România; Asociația pentru cultura românilor/vlahilor din Serbia „Ariadnae Filum”, Radio10.es, Ziarul Emigrantul, Ziarul de Vrancea, Cenaclul de la Roma, Orizont TV, Gate2fly, Asociația Culturală Olt Artis Slatina, Romanian United Fund – RUF, Asociația pentru Promovarea Culturii și Responsabilizare Civică (APCRC), Asociația Culturală Românească INTERCULTURA – Italia, Romania Levant Asociation – Liban, Asociația culturală hispano-română “Gente”, Asociação hispano rumana de Córdoba TRAIAN, Asociația Națională Solimundo, Asociația România Cultural Europeană din Spania, Asociația Suflet Românesc – Madrid, Balcan Aliment Zaragoza, Tertulia Literaria “Rascaman” de Madrid, La Union Nacional de Escritores de España, Casa Nacional de Rumania en Getafe, Asociação Literaria Editorial “Verbo Azul”, Asociação Cultural “Las Palabras Escondidas”, Sindicatul Național „Forța Legii” - România; Comisiones Obreras CCOO - Almeria, Spania.

Promovăm și susținem proiecte și valori ale românilor!

Departamentul pentru Români de Pretutindeni sprijină activitatea românilor de pretutindeni și acordă finanțări nerambursabile proiectelor dezvoltate de mediul asociativ, care urmăresc păstrarea, dezvoltarea și afirmarea identității etnice, culturale, religioase și lingvistice a românilor din vecinătate și din diaspora, precum și întărirea legăturilor dintre România și comunitățile românești din afara granițelor țării.

Asociação Socio-Cultural Romanati
Președinte,
Giani-Mircea Florescu
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, Spania,
asociacionromanati@gmail.com,
Tel: 00 34 641 847 842

În Țara Făgărașului există așezări monastice ortodoxe încă din cele mai vechi timpuri. Viața monahală transilvăneană a luat naștere în apropierea satelor, ca mici așezări sihăstrești, alcătuite în general din bisericuță și chillii.

Aproape de satul Șinca Veche din Țara Făgărașului a fost întemeiată o astfel de sihăstrie, în vremuri de mult apuse, prin săparea unei peșteri în gresie nisipoasă, pentru care avem atestare documentară începând cu secolul al XVIII-lea. Într-un înscris oficial de la 1748, o conscripție (document de recensământ efectuat de autorități civile, militare sau ecleziastice, în scop fiscal, militar, religios etc.) se scrie despre două mănăstiri în zona satului Șinca Veche.

Dintr-un document din 1789 se știe că mănăstirea, bastion de spiritualitate ortodoxă din Transilvania în acei ani de restriște, a supraviețuit prigoanei și distrugerilor generalului Buccov (7 ian. 1712-18 mai 1764), ce a fost pentru un timp guvernator al Marelui Principat al Transilvaniei.

Despre bisericile rupestre de la Șinca Veche a scris și Valer Literat cunoscut și ca Valeriu Literat (n. 5 aprilie 1895 – d. 19 decembrie 1975), preot ortodox, istoric și profesor român, fondatorul Muzeului Țării Făgărașului care-i poartă numele. În 1930 acesta descria mănăstirea rupestră de la Șina Veche, scobită în gresia nisipoasă a unei peșteri de pe Dealul Pleșu, în dreapta pâraiașului Cetățuia.

Vizitând acest așezământ în toamna anului 2024, am aflat că există izvoare documentare ce confirmă că viața bisericească a românilor ardeleni a început să se dezvolte odată cu apariția, în sec. XI a voievodatelor lui Gelu în Țara Transilvaniei și a lui Menumorut în Țara Crișurilor, cât și a lui Grad în Banat.

Pe vremea lui Vladislav-Vlaicu (1325-

Mănăstirea rupestră de la Șinca Veche Monument unic în Transilvania

Tața Tănăsescu / Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

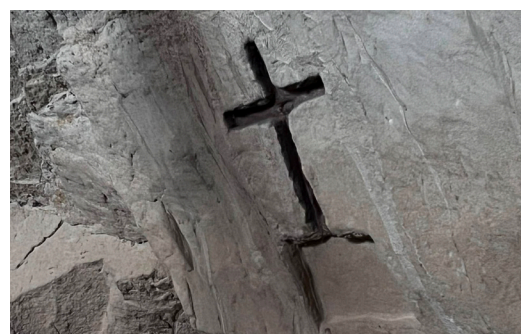
1377), domn al Țării Românești din anul 1364, la sud de Carpați au apărut așezăminte monahale în Țara Făgărașului, aceasta fiind zona de legătură dintre Transilvania și Țara Românească. Până în sec. XVIII sunt atestate 27 de mănăstiri ortodoxe pe cursul râului Olt, în apropierea așezărilor. Nu există atestări pentru toate așezămintele monahale deoarece multe erau înălțate pe lângă localități modeste.

Informații prețioase despre așezările monastice de la Șinca Veche se află și în corespondența din anul 1851 primită de către mitropolitul Andrei Șaguna din partea unor monahi care solicitau binecuvântarea și slobozenia de a viețui în mănăstirea săpată în piatră situată între Șinca Veche și Șinca Nouă.

Cercetările arheologice întreprinse în sit indică că bisericile rupestre sunt mărturie a unei îndelungate vieți monahale ortodoxe.

Lăcașul monahal cioplit în piatră a primit de-a lungul timpului și alte denumiri precum „*Templul ursitelor*”, „*Templul dorințelor*”, „*Templul împlinirii rugăciunilor*”, „*Grota de la Șinca Veche*”, „*Mănăstirea săpată în piatră*”.

Situl este încadrat ca monument istoric, sub denumirea **Mănăstirea rupestră** sec. XVIII, cod LMI:BV-II-m-A-11826.

Diaspora 9 - Oamenii Schimbării
DIALOGURILE CULTURO

Vernisaj expoziție pictură și grafică
EVA DIANA
-Vibrația lumini-

21 Decembrie 2024, ora 17.00
Centro Cultural La Tierra Tracia
Alcalá de Henares, Calle Rumanía 5 / A 10

Atingeam nisipul cu tălpile goale și simțeam durerea pământului.

Intram în apa mării și simțeam furia valurilor spumegânde. Priveam către soare și îi simțeam razele

obosite, fără strălucirea de altă dată.

Mă uitam către cer iar el era cenușiu și trist.

Căutam stelele prin întuneric dar nu le mai vedeam. Căutam luna dar ea stătea ascunsă, fără să mai lumineze.

Îl căutam pe Dumnezeu, dar el părea că stă ascuns. A apărut abia atunci când l-am căutat adânc, în sufletul meu.

A apărut abia atunci când m-am predat și când am avut tăria să încep totul de la zero.

A apărut de abia atunci când m-am împrietenit cu El și când a simțit că am încredere în El.

Din acel moment, pământul devenise roditor. Marea devenise caldă iar valurile ei parcă mă dezmierdau în soarele cu raze de lumină care pătrundeau adânc în sufletul meu.

Acum priveam cerul și în el vedeam curcubeul, iar întunericul de altă dată devenise plin de stelute menite să îmi lumineze viața și să mă ghideze pe drumul cu poteci de luciditate. Iar luna mi se arătase plină, în toată splendoarea și măreția ei. Brusc, lumina în sufletul meu, cu sclipiri de bucurie și curaj.

Acum, când îl căutam pe Dumnezeu, el îmi zâmbea și mă veghea din ungherul sufletului meu care era plin de iubire.

Pentru că în sfârșit înțelesesem că nevoia de iubire este mult mai stringentă decât iubirea de putere, decât iubirea de bani și lucruri efemere care rămân în urma noastră.

Când l-am lăsat pe Dumnezeu să pătrundă adânc în inima mea, a apărut el! Bărbatul vieții mele, sufletul meu pereche. Pentru prima dată în viața mea, cunoscusem iubirea necondiționată față de un bărbat. Și ca provocarea și testul să fie și mai mari, mi-

Medana Oprea

și

Povestea Eternei Iubiri

dăduse exact pe acela cu care urma să trec prin cele mai dificile furtuni, prin cele mai dificile momente, crezând pe alocuri că totul este imposibil. Dar nu a fost așa!

Credința și încrederea în Dumnezeu a transformat imposibilul în ceva măreț! Din iubire, cu iubire și pentru iubire, nu ne-am pierdut, nu ne-am poticnit, nu ne-am rătăcit în neant. Și of Doamne, ce mai iubire, ce fel de trăiri și câte provocări, când îți întâlnești sufletul pereche. Brusc realizezi că tot ceea ce ai trăit până atunci, crezând că înseamnă iubirea adevărată a fost doar ceva iluzoriu.

Când îți întâlnești sufletul pereche, simți că din acel moment, devii una cu el și că viața nu mai are sens fără acel om. Când îți întâlnești sufletul pereche, simți că a apărut în sfârșit un om care are grijă de tine și de sufletul tău. Când îți întâlnești sufletul pereche, dărâmi și munții și simți că de data aceasta trebuie să alegi, nu să îți accepți destinul. Când ești în armonie cu Dumnezeu, ești bine tu cu tine și îți găsești echilibrul și liniștea interioară de care ai nevoie. Când ești iubită și iubești, simți că viața este cel mai frumos dar și că povestea vieții tale, merită să fie scrisă, cu litere de aur. Așa că eu, voi vorbi mereu, despre Povestea Eternei Iubiri...

De ziua ta

De ziua ta, iubitul meu
Îl rog pe bunul Dumnezeu
Să îți îndrume pașii, către soare
Și să protejeze, iubirea asta mare.

De ziua ta, iubitul meu
Aș lumina doar pentru tine
Să fim uniți de Dumnezeu
În dogmele cerești, creștine

De ziua ta, iubitul meu
Ți-aș dărui și viața
Să fii a ta, să fii al meu
Prin noapte, dimineața.

De ziua ta, iubitul meu
Ți-aș întregi coroana
Să fii regină și tu zeu
Să regăsim icoana.

Ce ne-a unit în alte vieți
Când ne-am jurat iubire
Asemeni marilor poeți
Visând la fericire.

De ziua ta, iubitul meu
Îți dăruiesc iubirea
Și mă predau lui Dumnezeu
Redându-ți fericirea.

De ziua mea

De ziua mea, iubito,
Nu-mi trebuie un alt cadou,
Decât privirea ta senină,
Să-mi lumineze anul nou.

De ziua mea, îți mulțumesc
Că visul mi-ai înaripat,
Că-mi vindeci rana și trăiesc,
Virtutea fără de păcat.

De ziua mea, nu cer nimic,
Doar să rămâi în viața mea,
Să fii lumina din abisu-mi
În care-ai reaprins o stea.

De ziua mea, icoană sfântă,
Pe corzi de suflet o să-ți cânt,
Tu ești iubirea vieții mele,
Și îngerul meu pe pământ....

Alin Oprea

Noaptea mă închin în altarul sufletului tău
Noaptea mă atingi fără să te mai simt
Noaptea te strig și te caut prin umbrele reci
ale amintirilor mele

Noaptea mă trezesc plângând de dorul tău
Noaptea te păstrez în inima mea și îți revăd
surâsul și privirea care îmi ofereau cele mai
intense momente de tandrețe

Noaptea te țin de mână dar mă trezesc că nu
îți simt caldura

Noaptea dansez cu tine în pași de vals, dar
muzica este surdă

Noaptea îți simt bătaia inimii și cu toate
astea nu îmi mai pot așeza capul pe pieptul
tău

Noaptea îți caut atingerea și deși știu ca ești
acolo și mă privești, nu te pot vedea
Noaptea te caut în ritualurile mele dar tu
rămâi tăcut

Noaptea vreau să îmi cânti melodii de
dragoste, dar nu te mai pot auzi

Noaptea îmi doresc să mă privești cu ochii tăi
pătrunzători, și știu că o faci, dar eu nu te mai
văd

Noaptea vreau să îmi vorbești despre iubire,
să îmi vorbești despre noi, dar nu te mai aud
Noaptea îmi doresc îmbrățișarea ta, dar nu o
mai simt

Noaptea dansez prin valuri de ceață sperând
că te voi atinge măcar pentru o secundă
Noaptea îmi doresc să îmi spui noapte bună,
dar tu nu îmi mai poți vorbi

Noaptea știu că ma privești, noaptea simt că
ești aici, dar eu nu te pot vedea

Noaptea să te aducă în visele mele în **care să**
îmi spui cât de mult mă iubești

Noaptea să îmi fie cel mai bun confident care
să îți spună cât îmi e de dor de tine

Noaptea te caut în luna plină și știu că de
acolo ma privești mândru

Noaptea să te vegheze și să îți lumineze calea
pe drumul întunecat.

Medana Oprea

Ziua Națională a României, oglindită în presa din țara noastră

Ziua de 1 Decembrie, devenită sărbătoare națională a României, nu este doar o dată din calendar, ci o punte între trecut, prezent și viitor. De-a lungul decadelor, presa a jucat un rol crucial în modelarea percepției publice despre această zi.

Presa a evocat cu multă minuțiozitate evenimentele de la 1 Decembrie 1918, care au profilat constituirea statului național unitar – România – și anume prezența la Adunarea Națională de la Alba Iulia a celor 1.228 de delegați, veniți din toate colțurile Ardealului. Aceștia au adoptat o rezoluție care consfințește unirea tuturor românilor din Transilvania și Banat cu România, în uralele unei mulțimi de aproape 100.000 de locuitori. Ei au salutată cu entuziasm Rezoluția Unirii, citită de Vasile Goldiș: „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretază unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâncii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între Mureș, Tisa și Dunăre”.

În perioada interbelică, când Ziua Națională se sărbătorea în ultima lună a Primăverii, la data de 10 Mai, având alte conotații istorice, presa acorda de asemenea atenție acestui eveniment, articolele respective elogiind mai cu seamă eroismul soldaților români din Primul Război Mondial, precum și realizările politice ale Unirii de la 1918. Se știe că exista un alt eveniment, celebrat

în perioada iernii, Unirea de la 24 Ianuarie 1859, astfel încât anul începea cu serbarea Micii Uniri și se termina cu serbarea Marii Uniri. Spre exemplu, în paginile publicației Universul din 1 decembrie 1925, titlurile erau mari și triumfătoare: „Marea Unire – piatra de temelie a României Mari”.

Începând cu perioada post 1944, evenimentul de la 1 Decembrie 1918 a fost evocat mai cu seamă în revistele sau manualele de istorie, din motive ideologice, desigur. Rarele mențiuni în presă erau mai mult reci și formale, lipsite de emoția specifică sărbătorii. Abia la împlinirea Semicentenarului Marii Unirii, respectiv 1 Decembrie 1968, presa centrală dar și cea locală au rezervat spații ample prezentării însemnătății acestui eveniment. Totodată, în fiecare din anii care au urmat au fost organizate manifestări culturale de amploare, grevate unele de un anumit activism formal, dar care au fost prezentate în ziarele și revistele epocii aceleia.

După 1989, paginile publicațiilor românești au redevenit un loc al libertății de exprimare, iar Sărbătoarea Unirii a revenit în prim-plan, de data aceasta ziua de 1 Decembrie fiind declarată și de către Constituție ca Zi Națională a României (Art. 12 din Constituție este dedicată celor 4 simboluri naționale: Drapelul, Ziua Națională, Imnul național, Stema). Titluri precum „România Unită, România Liberă” dominau prima pagină a publicațiilor din anii '90.

Astăzi, presa tradițională și cea digitală oferă o paletă largă de perspective asupra Zilei Naționale. Articolele nostalgice coexistă cu cele care pun sub

lupă provocările actuale ale societății românești. Ziua Națională rămâne o oglindă a societății românești, iar presa, indiferent de epocă, continuă să fie un martor al evoluției acesteia. Fiecare 1 Decembrie aduce cu sine speranța că, prin unitate, putem construi o Românie mai bună.

Tanța Tănăsescu și Dan Toma Dulciu "Muzeele Presei Românești", decembrie 2024

Gestionarea Conflictelor

Conflictul sunt inevitabile, dar, ceea ce contează cu adevărat este cum le gestionezi, cum le rezolvi într-un mod sănătos, constructiv. Dar de ce apar conflictele într-o relație? Să nu credeți că dacă nu ați avea opinii diferite, valori diferite, nevoi diferite, ar dispărea conflictul din relațiile dvs. Dacă ar fi să enumerăm câteva aspecte ce duc la conflict, sau care sunt generatoare de conflict, putem menționa: o comunicare defectuoasă; diferența de valori; nevoi neîndeplinite; stresul; lipsa de încredere; infidelitatea; Ce putem face pentru a rezolva conflictele într-un mod înțelept, un mod în care să ajungem la un rezultat favorabil amândurora?: -Nu amâna rezolvarea conflictelor.

- Ascultați-vă reciproc.
- Fiți deschiși și sinceri.
- Exclueți orice tip de violență - fizică, verbală, psiho-emoțională.
- Fiți deschiși la compromis, găsind soluție favorabilă amândurora.
- Înțeleptul Solomon spune: După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ațâță mânia altui om. Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia. Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere: dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase.
- Iar sfântul Pavel spune: Orice amărăciune, furie, mânie, țipăt și blasfemie să piară dintre voi împreună cu orice răutate. Ceea ce împiedică deschiderea spre compromis, sunt orgoliile, aroganțele care sunt copilărești și fără nici un rezultat pozitiv, ci dimpotrivă, sunt ca o otrăvă. Ceea ce ar trebui să te intereseze este persoana de lângă tine, relația pe care o construiești împreună. Când te poziționezi în acest fel, vei fi dispus/ă să inițiezi dialogul, să ascuți, să înțelegi punctul de vedere al celuilalt, să vezi lucrurile și din perspectiva celuilalt, să-ți explici propriile opțiuni și să treceți împreună prin conflict.

Nu există o rețetă magică în rezolvarea conflictelor dintr-o relație, însă, după cum am văzut, sunt pași pe care îi putem face și care duc la rezolvarea conflictului. Din nefericire, majoritatea adulților au crescut în familii în care au văzut aceste comportamente total nepotrivite și dăunătoare, astfel că aceștia au nevoie de a învăța cum să gestioneze conflictele, de a se re-educa în așa fel încât gestionarea unui conflict să devină o oportunitate de a crește împreună. Întotdeauna ține cont și de celălalt, astfel că atunci când apar conflicte, prioritar să fie pentru tine rezolvarea lor. Pentru a avea sort de izbândă ține cont de câteva aspecte: găsește momentul potrivit pentru a discuta problemele ce au apărut; păstrează un ton calm; fii pregătit să nu ai dreptate; rămâi în prezent și lasă istoria; învață din conflictele prin care treci; fii deschis/ă la妥协, la a găsi soluții favorabile amândurora. Dr. George Colcer - istoric, teolog, consilier pentru dezvoltare personală și speaker motivațional. Cei interesați îl pot contacta: Telefon - +40764 883 315 Facebook - George Colcer

Abstract

În Constituția actuală a României, procedura de investitură a Guvernului este prevăzută în art.85 alin.1 coroborat cu art.103 și 104. Inițiată și finalizată de președintele României, conform conținutului art.85 alin.1, procedura de investitură presupune patru etape procedurale bine definite, dar ponderea în realizarea ei efectivă revine Parlamentului prin acordarea votului de investitură. Cu alte cuvinte, regula fundamentală căreia îi este supusă formarea Guvernului are în vedere faptul că un Guvern nu poate fi investit și nu poate funcționa fără o susținere parlamentară.

Cele patru etape ale investiturii Guvernului sunt:

- a) Desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru;
- b) Solicitarea votului de investitură;
- c) Acordarea votului de încredere de către Parlament;
- d) Numirea Guvernului, finalizată prin depunerea jurământului de credință.

Cu toate că principiul loialității constituționale presupune respectarea Constituției în litera și spiritul ei, îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor și respectarea drepturilor pe care legea fundamentală le prevede, încadrarea în limitele de competență stabilite de textele constituționale, cooperarea, colaborarea, consultarea în îndeplinirea competențelor concurente, în realitate, Curtea Constituțională, în calitate de garant al supremației Constituției, a fost cea mai des chemată să rezolve modul de relaționare dintre principalele autorități publice ale statului, devenind practic un arbitru al vieții politice din România.

Prin urmare, scopul comun al autorităților publice implicate în procedura investirii/numirii Guvernului este, în mod logic, numirea Guvernului, ceea ce presupune desemnarea unui candidat la funcția de prim-ministru care să intre în această logică a normelor constituționale.

Exercitarea atribuțiilor constituționale cu

ASPECTE TEORETICE ȘI PRACTICE PRIVIND DESEMNAREA CANDIDATULUI LA FUNCȚIA DE PRIM-MINISTRU

Titu SULTAN,
Specialist în drept constituțional și parlamentar

bună-credință și asigurarea principiului loialității constituționale între Președintele României – Parlament- Guvern ar trebui să reprezinte o constantă a dreptului menită să ofere stabilitate și predictibilitate nu numai instituțiilor juridice, dar și comportamentelor celor care îndeplinesc vremelnic aceste funcții.

Cuvinte cheie: consultări, jurisprudență, decizii ale Curții Constituționale, prim-ministru, investitură, vot de încredere, program de guvernare, majoritate parlamentară.

1. Semnificația desemnării candidatului la funcția de prim-ministru

Investitura Guvernului reprezintă complexul de acte și fapte juridice, precum și procedurile corespunzătoare, cerute de Constituție, pentru a ne afla în prezența unei echipe guvernamentale legale și legitime. Votul de investitură are valoare de fapt juridic, el semnifică „încheierea contractului de guvernare”, legitimează echipa guvernamentală și implicit programul politic de partid ca program politic oficial de guvernare a țării. El marchează trecerea din sfera competiției pentru putere în sfera exercitării puterii politice.

Investitura Guvernului reprezintă o etapă necesară și obligatorie în regimurile pluraliste care acceptă schimbarea guvernanților, în urma consultării poporului, prin alegeri. Ca atare, după alegeri, în funcție de configurația politică a Parlamentului, urmează a fi investit un nou Guvern. Prin urmare, în mod obișnuit, procedura de investitură a Guvernului se declanșează după alegerile generale, deci la începutul unui mandat parlamentar, respectiv după alegerile prezidențiale, adică la începutul mandatului Președintelui de Republică. Ea poate interveni însă și în cursul unui mandat parlamentar sau prezidențial, în caz de criză guvernamentală gravă. Deși în perioada interbelică, prin dispozițiile constituționale (din 1866 și 1923), a fost consacrat un regim parlamentar, în ideea că Parlamentul era cel care forma Guvernul, în practica statală s-a ajuns la situația inversă, ca Guvernul numit de Rege să formeze Parlamentul, iar plecarea Guvernului să atragă și plecarea Parlamentului. Odată cu intrarea în vigoare a Constituției din 1938 și până la alegerile din mai 1990 (primele alegeri generale libere după căderea regimului comunist), în România nu s-a mai putut vorbi de o procedură democratică de investitură a Guvernului, fiind consacrate diferite regimuri autoritare de investitură.

În ceea ce privește **echipa guvernamentală**, textul constituțional nu face nicio referire cu privire la cei care vor fi desemnați să facă parte din Guvern. Prin urmare, pot face parte din echipa guvernamentală care va cere vot de investitură Parlamentului orice persoane, chiar și neimplicate politic. Și în acest caz persoana desemnată să

formeze Guvernul trebuie să țină cont de sprijinul partidelor parlamentare și să se orienteze în formarea echipei în funcție de acest sprijin. De aceea, unele țări impun obligativitatea ca membrii Guvernului să fie în același timp și membrii ai Parlamentului (Marea Britanie).

2. Formarea Guvernului în unele state europene

În dreptul comparat, desemnarea șefului Guvernului îmbracă forme distincte în funcție de natura regimului politic, iar în cadrul unui regim politic pot exista mai multe modalități de desemnare a acestuia. Astfel, procedura de investitură a Guvernului diferă după cum ne situăm într-un **regim parlamentar** sau **semiprezidențial**, într-un **regim prezidențial**, cum este cel din Statele Unite ale Americii, o situație aparte fiind întâlnită în cazul **regimului de adunare**, specific Elveției.

În regimurile parlamentare, stabilirea șefului Guvernului, ca și a componenței acestuia nu se poate face fără participarea Parlamentului. În state în care funcționează sistemul multipartidistului (Italia, Belgia, Olanda), șeful statului îl numește pe prim-ministru, ca și pe ceilalți membri ai Guvernului, care trebuie să obțină încrederea Parlamentului. Există și state în care șeful statului propune Parlamentului un șef al Guvernului care, dacă este ales de către Parlament, este numit de către șeful statului.

În Franța, spre exemplu, modelul european tipic de semiprezidențialism, prim-ministrul este desemnat și numit de Președintele Republicii, fără nicio restricție, fiind necesară doar existența unei majorități favorabile Președintelui Republicii în Adunarea Națională. Dacă alegerea prim-ministrului revine, în principiu, Președintelui, acesta, în schimb, nu-l poate revoca, deoarece doar demisia Guvernului atrage plecarea sa.

În Germania, după alegerea Dietei federale, aceasta procedează la alegerea Cancelarului federal (denumirea dată în Germania șefului de guvern), la propunerea Președintelui Federației. Formarea Guvernului, după alegerea Cancelarului, face obiectul negocierilor între partide, care stabilesc, în amănunt, programul politic și compoziția Guvernului. Membrii Guvernului se numesc și se revocă de Dieta federală, la propunerea Cancelarului.

Șeful Guvernului italian, denumit Președintele Consiliului de Miniștri, este numit de Președintele Republicii. Acesta are un rol important în desemnarea șefului de guvern, datorită diviziunii interne a partidelor politice și datorită faptului că negocierile în vederea stabilirii unei coaliții guvernamentale au loc după alegeri. Înainte de a începe să funcționeze, Guvernul italian trebuie să obțină votul de încredere al celor două Camere ale Parlamentului.

În Marea Britanie, cu toate că Guvernul și prim-ministrul sunt numiți, formal-juridic, de Coroană, numirea prim-ministrului este strict condiționată, deoarece o veche tradiție obligă Regina (Președintele) să numească în funcția de prim-ministru pe șeful partidului majoritar din Camera Comunelor. Este motivul pentru care prim-ministrul se consideră ales prin sufragiu universal indirect, deoarece, în mod formal, fiecare partid intră în campania electorală cu un șef desemnat pentru a fi prim-ministru, în caz de victorie electorală. Potrivit doctrinei, s-ar părea că opțiunea legiuitorului românesc referitoare la procedura de investire a Guvernului a fost influențată de actualul model spaniol, ce consacră, paradoxal, o monarhie constituțională.

3. Formarea Guvernului în sistemul constituțional românesc

Art. 85 din Constituția României prevede 3 cazuri în care Președintele României numește Guvernul (alin.1) sau numai pe unii membri ai Guvernului (alin.2 și 3). În cazul prevăzut la alin.1, numirea are loc pe baza votului de încredere acordat de Parlament în conformitate cu prevederile art.103 din Legea fundamentală, iar în cazul prevăzut la alin.3, pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului ministru. Actul juridic în baza căruia Președintele României face numirile este Hotărârea Parlamentului, adoptată în condițiile art.85 alin.1, ale art.103 alin.3 din Constituție și ale dispozițiilor corespunzătoare ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului.

Numirea Guvernului de către Președintele României nu se face la sesizarea primului ministru, ci la sesizarea președinților celor două Camere ale Parlamentului și în baza hotărârii Parlamentului de aprobare a Programului de guvernare și a listei complete a membrilor Guvernului. Obligația constituțională a Președintelui României se fundamentează pe hotărârea Parlamentului și, în executarea acesteia, Președintele emite decretele de numire în funcție a membrilor Guvernului, urmată de depunerea jurământului de credință cerut de lege. Există reglementări obligatorii pentru audierea candidaților la funcția de ministru de către comisiile parlamentare, ca organe de specialitate și de pregătire a lucrărilor Parlamentului. Aceste audieri privesc corespunderea pentru funcție a candidaților propuși de primul-ministru privitor la pregătirea generală, pregătirea în specialitatea domeniului, experiența în materie, instruirea și aptitudinile pentru funcția în domeniu, reputația neștirbită și moralitatea, condiții necesare și indispensabile funcției de ministru. Hotărârile Parlamentului au la bază constatările făcute de comisiile permanente parlamentare privind corespunderea pe funcție a candidaților propuși și, în temeiul acestor garanții, urmează investirea în funcție de către Președintele României, depunerea jurământului și intrarea în exercițiul funcțiunii.

O problemă apărută în practică a fost aceea a necesității întrunirii cvorumului de lucru de către comisiile permanente care audiază candidații pentru funcția de ministru. Mai precis, dacă în cadrul etapei procedurale a audierii candidaților la funcția de ministru în fața comisiilor permanente

avizele nu sunt întocmite întrucât unele comisii nu au întrunit cvorumul de ședință prevăzut de regulament, respectiv la lucrări au fost prezenți mai puțin de jumătate plus unu atât din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun, Parlamentul poate vota componența noului Guvern?

Răspunzând acestei probleme, Curtea Constituțională a stabilit că în ceea ce privește obligativitatea întrunirii cvorumului de lucru pentru comisiile parlamentare, „*Dat fiind caracterul de organe de lucru interne ale comisiilor parlamentare, natura juridică a raporturilor sau avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, cu caracter de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. Comisiile parlamentare au obligația de a se întruni, însă pot fi puse în situația de a nu realiza activitatea în scopul căreia au fost constituite din cauza neîndeplinirii condiției de cvorum pentru desfășurarea ședințelor sau a imposibilității ca membrii comisiei să ajungă la un acord cu privire la problema supusă dezbaterii. Ori, dispozițiile art.12 din Regulamentul Ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului care reglementează aceste două ipoteze (cvorumul și majoritatea necesară adoptării unei hotărâri în cadrul comisiilor) consacră mijloacele procedurale minimale de protecție în scopul respectării drepturilor tuturor membrilor comisiilor, iar nu ca instrumente de împiedicare a funcționării Camerelor Parlamentului. Cu privire la cvorum, Curtea constată că ea constituie un criteriu de constituționalitate, condiționând constituționalitatea externă a actului numai în ceea ce privește adoptarea legilor, hotărârilor și moțiunilor de către Camera Deputaților și Senat, nu și în ceea ce privește adoptarea actelor din cadrul procedurilor desfășurate de organele de lucru ale Camerelor. Așa fiind, problemele legate de organizarea și desfășurarea ședințelor comisiilor permanente pentru audierea candidaților la funcția de ministru nu sunt probleme de constituționalitate, ci de aplicare a dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului”.*

4. Desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru

Art.103 alin.1 din Constituția României recunoaște partidelor parlamentare calitatea de subiecte în raporturile de drept public, mai precis în raporturile de drept constituțional și, după caz, de drept administrativ, în virtutea căreia ele au dreptul de a pretinde Președintelui României să le consulte. În doctrina de drept public, fiind pusă în discuție calitatea de persoane morale de drept public a partidelor politice în general, s-a exprimat și opinia potrivit căreia, în conformitate cu dispozițiile art.37 din Constituție (devenit art.40 după republicare), vizând dreptul de asociere, partidele politice trebuie considerate asociații de drept privat, ele putând să apară în unele raporturi

de drept public întocmai cum această calitate poate fi recunoscută, în condițiile legii, și altor asociații de drept privat sau chiar simplilor indivizi.

În cazul în care, după alegerile parlamentare, un partid sau o coaliție de partide a obținut majoritatea absolută, ipoteză aproape imposibil de realizat în realitate, Președintele României se va consulta cu reprezentanții acestuia/acesteia, în vederea desemnării candidatului la funcția de prim-ministru. Dacă niciun partid politic nu a obținut majoritatea absolută, Președintele României are obligația constituțională de a se consulta cu reprezentanții tuturor partidelor parlamentare, în vederea desemnării candidatului la funcția de prim-ministru.

Ambele ipoteze sunt însă insuficient conturate din punct de vedere juridic - s-a susținut în doctrină - și pot fi izvorul unor soluții mai mult sau mai puțin democratice. Dacă niciun partid politic nu a obținut majoritatea absolută în Parlament, problema desemnării candidatului este controversată. Prima întrebare ar fi, dacă poate fi desemnat prim-ministru un parlamentar din cadrul unui partid care nu a obținut în alegeri cel mai mare număr de voturi.

A doua întrebare este dacă însăși coaliția de guvernare s-ar putea forma fără a include partidul cu cel mai mare număr de voturi obținute în alegeri. Răspunsul ar trebui să fie negativ, deoarece, în caz contrar, s-ar pune în discuție baza democratică a guvernării unei astfel de coaliții de partide.

Problema se complică dacă „majoritatea” parlamentară ar fi obținută prin coalizarea unor partide care în alegeri au obținut fiecare un număr mai mic de voturi decât un partid care a rămas în afara coaliției, dar ale căror voturi, luate împreună, dau majoritatea necesară pentru a guverna.

O astfel de situație a avut loc în urma alegerilor parlamentare din 6 decembrie 2020, când, deși PSD a câștigat alegerile obținând cel mai mare număr de voturi, dar nu a reușit să coaguleze majoritatea absolută în Parlament, s-a format ulterior coaliția de guvernare alcătuită din PNL, USR, UDMR și reprezentanții minorităților naționale din Camera Deputaților, din rândul căreia Președintele României a desemnat candidatul la funcția de prim-ministru.

Rostul consultărilor derivă din necesitatea de a asigura sprijin parlamentar pentru acordarea votului de încredere noului Guvern.

În ce privește modalitățile concrete de consultare, în absența oricăror alte detalii constituționale sau legislative, Președintele urmează singur să decidă, fiind o chestiune ce ține de fapt de practica vieții politice, de stilul Președintelui ca om politic. Dacă vreun partid parlamentar va fi omis de la consultări, în absența partidului care are majoritatea absolută, atunci acesta se va face vinovat de încălcarea Constituției, cu toate consecințele juridice ce decurg de aici, putând fi declanșată procedura de suspendare din funcție, consacrată de art.95 din Legea fundamentală.

continuarea în numărul următor

COTIZACIÓN PARA PRÁCTICAS FORMATIVAS NO REMUNERADAS.

Recuperación de períodos de prácticas o formación investigadora como años cotizados.

Desde el 1 de enero de 2024, los alumnos que realicen prácticas formativas no remuneradas tienen derecho a cotizar a la Seguridad Social. Esto supondrá el reconocimiento de este tiempo como cotizados a efectos de la futura pensión.

Asimismo, también es posible cotizar a través de un convenio especial por las prácticas no remuneradas con anterioridad al 1 de enero de 2024. También es posible el fraccionamiento de cuotas, que es una medida adicional, especialmente importante para quienes tienen que recuperar períodos de tiempo más amplios. El importe total del Convenio Especial podrá fraccionarse hasta un máximo de 7 años (84 cuotas mensuales). Además, una parte significativa de las cuotas del convenio especial pueden deducirse en la declaración del IRPF.

*Francisco Almansa Nieto
Secretario Acción*

COTIZACIÓN A LA SEGURIDAD SOCIAL PARA ALUMNOS QUE REALICEN PRÁCTICAS FORMATIVAS NO REMUNERADAS Y RECUPERACIÓN DE PERÍODOS DE PRÁCTICAS O FORMACIÓN INVESTIGADORA COMO AÑOS COTIZADOS.

Entrada en vigor del convenio especial y plazo de solicitud.

La entrada en vigor de los nuevos requisitos establecidos para el Convenio Especial se ha establecido el día 2 de agosto de 2024, y el plazo de solicitud de convenios especiales se extiende hasta el 31 de diciembre del año 2028.

A este respecto cabe señalar que los nuevos requisitos ahora regulados se aplicarán también a las solicitudes presentadas desde el 1 de junio de 2024, que no hayan sido resueltas a dicha fecha se resolverán de conformidad con lo establecido en esta orden. En el supuesto de solicitudes que hayan sido ya resueltas a dicha

fecha, la persona interesada podrá solicitar la modificación de las condiciones del convenio especial ya reconocido a fin de adecuar el mismo a las nuevas condiciones.

En cualquier caso, se ha previsto que la Tesorería General de la Seguridad Social, adapte de oficio la base de cotización de todos los convenios que se hayan solicitado previamente.

Se puede consultar la reforma de la Orden con los nuevos requisitos pactados en este enlace: https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2024-15859, por su parte se puede consultar la orden ministerial completa con el total de requisitos y plazos aquí: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2024-8713>

Así con la publicación de este reglamento corregido se da cumplimiento al desarrollo que quedaba pendiente de la Reforma de las pensiones de 2021-2023.

CONSIDERACIONES PREVIAS QUE DEBES CONOCER ANTES DE TOMAR LA DECISIÓN DE CONTRATAR UN CONVENIO ESPECIAL PARA RECUPERAR LAS COTIZACIONES DE LOS PERÍODOS DE PRÁCTICAS FORMATIVAS.

•En 2024 la edad legal de jubilación será de 66 años y 6 meses cuando se cuente con menos de 38 años de cotización. Si se tiene 38 años o más cotizados la jubilación será a los 65 años.

•En relación con la jubilación anticipada no voluntaria (cuando me despiden), me puedo jubilar hasta 4 años antes, con los correspondientes coeficientes reductores, y hay que tener al menos 33 años cotizados. Cuando se trata de jubilación anticipada voluntaria (esto es, porque me da la gana) puedo adelantar la edad de jubilación hasta 2 años y hay que tener al menos 35 años cotizados. Los coeficientes reductores siempre serán menores cuantos más años se tengan cotizados. Por ejemplo, una persona con 44 años y 6 meses, si decide jubilarse anticipadamente 24 meses antes tendrá una reducción del 13%, sin embargo, si tiene menos de 38 años y 6 meses, el descuento asciende al 21% (Estos descuentos son para siempre)

•El Servicio Militar Obligatorio (la puta mili), la Prestación Social sustitutoria y el Servicio Social Femenino (la sección femenina de Pilar Primo de Rivera) cotizan hasta 1 año, siempre y cuando te jubiles de forma anticipada.

•Las mujeres que no hayan disfrutado en su totalidad el permiso de maternidad (16 semanas) por el nacimiento de sus hijos, podrán añadir 112 días por cada hijo en esa situación. Aumentándose la cuantía en caso de parto múltiple.

•Se cobra el 100% de la base de cotización

cuando se tiene 36 y 6 meses de cotización. Por ejemplo, con 15 años se tendría el 50% de la base reguladora.

• ¿Cómo se halla la base reguladora para la futura pensión? La base reguladora de la pensión contributiva será el cociente de dividir entre 350 las bases de cotización de los últimos 300 meses (los primeros 24 meses anteriores a la jubilación, por su valor nominal, y los 276 restantes actualizados al IPC del año en curso).

• En caso de pluriactividad, esto es, se puede trabajar en varios empleos, sin embargo,

solamente cotizará por días, esto es, si una persona trabaja por la mañana en un oficio y por la tarde en otro, no tiene dos días cotizados, tiene solamente uno. En todo caso si aumentaría la base de cotización. También en el caso de que se hubiera cotizado en el régimen general y autónomo, se podrían sumar ambos períodos para la futura pensión (es lo que se llama totalización).

Es posible cobrar dos pensiones de jubilación, una como autónomo y otra como trabajador por cuenta ajena, siempre y cuando se hayan cotizados al menos 15 años de forma

simultánea en ambos regímenes.

¿Dónde puedo suscribir este convenio especial?

En la Tesorería General de la Seguridad Social, a través del portal IMPORTASS.

¿Qué necesitas para acceder a tu área personal y tramitar?

Accede a tu área personal y realiza trámites online identificándote en el portal mediante:

• **Cl@ve permanente, utilizando tu usuario y contraseña**

• **Vía SMS, introduciendo el código que te enviaremos a tu teléfono móvil, si tu número consta en la base de datos de la Tesorería.**

• **Cl@ve PIN introduciendo el código enviado a la app Cl@ve PIN**

• **Certificado electrónico, utiliza el certificado digital válido en la Seguridad Social**
Teléfonos: 915 410291, 901 502050 y 950 189800.

Dirección Provincial: Calle Fuente Victoria n°2 04007 Almería
Unión Provincial CCOO Almería
Área de Acción Sindical.

ASOCIACION HISPANO RUMANA DE
CORDOBA TRAIAN
as.traian@hotmail.com 641 354 711

Pentru informatii:
- WHATSAPP la numărul de telefon 641 354 711 sau email: as.traian@hotmail.com .

Notă de presă

Începând din 1 septembrie 2024 Asociația TRAIAN desfășoară PROIECTUL **Participând în 2024** (Participando en 2024), proiect ce urmărește promovarea participării cetățenești în cadrul comunității române din Córdoba, dar și schimbarea imaginii comunității române din Cordoba.

Acest proiect este finanțat de Delegación de Igualdad, Cooperación al Desarrollo, Consumo y Participación Ciudadana Departamento de Consumo, Participación Ciudadana y Protección Civil și din fonduri proprii.

Alăturat prezentăm materialele de promovare ale campaniei. În același timp pe rețelele noastre sociale găsiți și alte materiale de promovare (video, etc.).

Proiect finanțat de :

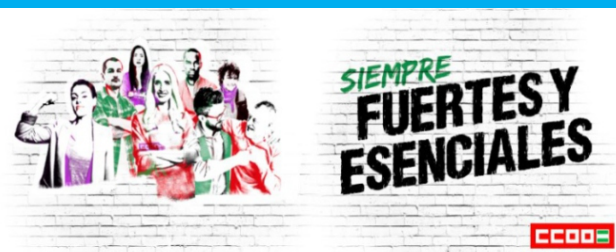
Diputación de Córdoba

Delegación de Cohesión Social,
Consumo y Participación Ciudadana

Parteneri sociali al publicației "Români in Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

CCOO LA FUERZA COLECTIVA

ȘTIRI DIN SPANIA

Consemnează Violeta Andrei Stoicescu

Zonele de nivel scăzut de poluare: modificările preconizate pentru 2025 în marile orașe și în privința autovehiculelor care nu vor avea acces

Foto: Semn care indică intrarea în zona de poluare redusă a șoselei de centură din Barcelona/ Zona metropolitană Barcelona

Ministerul Transporturilor și Mobilității Sustenabile a definit zonele de emisie redusă de poluare (ZBE), ca fiind zone în care accesul

vehiculelor care nu respectă anumite standarde este restricționat, cu scopul de a îmbunătăți calitatea aerului în orașele spaniole.

Cu toate acestea, guvernul spaniol a transferat competențele acestor zone, primăriilor orașelor cu mai mult de 50 000 de locuitori, astfel încât, până în prezent, foarte puține orașe au în vigoare o zonă de poluare redusă care penalizează vehiculele care pătrund în interiorul lor fără licență.

Capitala Spaniei intenționa să restricționeze și mai mult accesul vehiculelor fără autocolant DGT începând cu 1 ianuarie 2025, dată la care unele mașini înmatriculate care plătesc taxa de utilizare a drumurilor în Madrid nu vor mai putea circula prin oraș, odată cu implementarea zonelor restrictive în tot orașul.

Cu toate acestea, Borja Carabante, delegatul pentru urbanism, mediu și mobilitate al Primăriei Madridului, a precizat că aceste autovehicule vor putea continua să circule până la 31 decembrie 2025, fără riscul de a fi sancționate.

Reducerea dobânzilor practicate de BCE coboară indicele Euribor și va diminua creditul ipotecar mediu cu mai mult de 100 de euro pe lună

Banca Centrală Europeană (BCE) a anunțat joi o reducere a dobânzilor de până la 3%.

Cu această măsură, BCE încheie anul 2024 cu patru reduceri - ultimele trei la rând - ale costului oficial al monedei. Această măsură, determinată de scăderea inflației și de o redresare economică mai lentă decât se aștepta, va avea un impact direct asupra creditelor ipotecare, în special asupra celor de tip variabil.

Majoritatea creditelor ipotecare de tip variabil din Spania sunt legate de Euribor, indicele de referință care reflectă costul la care băncile europene se împrumută între ele. Acest indicator, actualizat zilnic, reacționează la modificările dobânzilor stabilite de BCE, deoarece acestea influențează costul de finanțare pentru bănci.

Prin urmare, relația lor este clară: atunci când ratele dobânzilor sunt reduse, indicele Euribor tinde să scadă, ceea ce duce la o reducere a dobânzii pe care debitorii ipotecari trebuie să o plătească băncii. Totuși, această reducere nu are un efect imediat asupra tuturor creditelor și va depinde de data la care contractul de credit ipotecar este revizuit, care este, de obicei, la fiecare șase luni sau anual.

Cuantumul ratelor lunare nu va scădea până în momentul revizuirii creditului ipotecar, astfel încât scăderea indicelui Euribor îi va avantaja mai ales pe cei care urmează să își revizuiască împrumutul ipotecar în scurt timp. Prin urmare, unii debitori ipotecari vor putea simți efectul acestei măsuri în următoarele luni, în timp ce alții vor trebui să aștepte până în 2025.

Foto: Reprezentare a unei case / Freepik

Sursa: <https://www.20minutos.es/>

Sánchez reunește Conferința Președinților cu scopul de a găsi o soluție la problema locuințelor, dar nu se așteaptă la un consens

Foto: Președintele guvernului, Pedro Sánchez, într-o fotografie de arhivă / Europa Press

La aproape trei ani de la ultima întâlnire, Pedro Sánchez și cei 17 președinți ai provinciilor autonome și ai celor două orașe autonome se întâlnesc din nou la aceeași masă în maiestuosul Palacio de la Magdalena din Santander, într-un moment de mare tensiune politică, pentru a aborda patru probleme cheie: locuințele, finanțarea regională, migrația și deficitul de personal medical.

Cu toate acestea, speranțele de a se ajunge la un acord în cadrul celei de-a 27-a Conferințe a Președinților s-au risipit în cele cinci luni care au trecut de când premierul a anunțat organizarea acesteia. Problema pe care Sánchez dorește să se concentreze este cea a locuințelor, una dintre principalele probleme sociale și economice

ale țării, deși nu pare că la Santander se va ajunge la un consens care să deschidă mai multe uși pentru închirierea și cumpărarea de locuințe la prețuri accesibile.

Deși aspectul locuințelor a fost cel pentru care Sánchez a convocat acest forum, în cele din urmă cei 13 președinți de provincie ai PP au reușit să introducă pe ordinea de zi finanțarea regională și criza

migrației. Premierul, care a stabilit ca în această legislatură rezolvarea situației locuințelor să fie obiectivul principal al guvernului său, a profitat de ocazia Congresului Federal al PSOE de acum două săptămâni pentru a completa conținutul dezbaterii cu un anunț: o companie publică pentru crearea și gestionarea locuințelor. Este vorba, în orice caz, de o propunere pe care Partidul Popular o consideră drept "propagandă". Ei consideră că urgența constă în punerea la dispoziție de noi terenuri pentru construcții, precum și în asigurarea unei piețe de desfacere pentru apartamentele publice ale Sareb. Rămâne de văzut cum va fi abordată dezbaterea privind legea terenurilor, pe care PSOE a înghețat-o în urmă cu cinci luni, după ce s-a trezit fără sprijin parlamentar pentru a o pune în aplicare.

www.dvlogistica.com

643 063 263

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA

ȘI RETUR

SAT

COMUNĂ

ORAȘ

Tel. Spania

(0034) 643 063 263

(0034) 642 882 812

(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com

facebook.com/dvlogistica

www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632

(004) 0778 354 838